SVEA HOVRÄTT
Avdelning 07
071426

DOM
2016-12-22
Stockholm

Mål nr
B 9585-16

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Solna tingsrätts dom den 25 oktober 2016 i mål nr B 4328-16, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Motpart (Åklagare)
Kammaråklagare Tobias Kudrén
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm

Klagande och motparter (Målsägande)
1. Camilla Rudholm
Norra Kyrkogatan 18 A
871 32 Härnösand

2. Ingrid Rudholm
Herrgårdsvägen 23
871 50 Härnösand

3. Mariana Rudholm
Hagagatan 63
871 40 Härnösand

Ombud och målsägandebiträde för 1-3: Advokat Johan Lavås
Nybrogatan 6
871 30 Härnösand

Klagande och motpart (Tilltalad)
Rolf MARTIN Jonsson, 830517-0790
Frihetsberövande: Häktad
c/o Frivården Fridhemsplan
Box 12084
102 23 Stockholm

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Krister Jansson
Fittjavägen 23, plan 5
143 53 Norsborg

SAKEN
Mord m.m.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 670 50 **E-post**: svea.avd7@dom.se www.svea.se	08-561 670 59	måndag – fredag 09:00-15:00

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten ändrar tingsrättens dom på det sättet att hovrätten

   a) bestämmer påföljden till fängelse 18 år,
   b) förklarar, med tillämpning av 34 kap 4 § brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2016, villkorligt medgiven frihet helt förverkad (Södertörns tingsrätts dom 2014-03-14 i mål nr B 14590-13) och
   c) upphäver tingsrättens beslut om avspärrning av brottsplatsen – Bielkevägen 20, lgh 1004, 167 33 Bromma. Beslutet gäller omedelbart.

2. Det som tingsrätten har beslutat om beslag ska fortsätta att gälla.

3. Martin Jonsson ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom eller fängelsestraffet dessförinnan får verkställas.

4. Vad tingsrätten har förordnat om sekretess för fotografier ska bestå. Hovrätten förordnar med stöd av 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) om fortsatt sekretess för motsvarande fotografier (bilder), vilka även i hovrätten har förevisats vid huvudförhandling inom stängda dörrar (tilläggsprotokollet, tingsrättens aktbilaga 105).

5. Krister Jansson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 71 340 kr, varav 42 336 kr avser arbete, 13 973 kr avser tidsspillan, 763 kr utlägg och 14 268 kr mervärdesskatt.

6. Johan Lavås tillerkänns ersättning av allmänna medel med 59 154 kr, varav 26 460 kr avser arbete, 12 758 kr tidsspillan, 8 105 kr utlägg och 11 831 kr mervärdesskatt.

7. Kostnaderna för försvararen och målsägandebiträdet ska stanna på staten.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Martin Jonsson har yrkat att hovrätten ska ogilla åtalet för förtal samt frikänna honom från ansvar för mord och i stället bedöma den gärningen som synnerligen grov misshandel och vållande till annans död, grovt brott. Han har under alla förhållanden yrkat att fängelsestraffet ska tidsbestämmas.

Martin Jonsson har vidare yrkat att hovrätten ska bestämma de skadestånd som han ska betala till Camilla Rudholm, Ingrid Rudholm och Mariana Rudholm till 25 000 kr vardera.

Camilla Rudholm, Ingrid Rudholm och Mariana Rudholm, som alla har biträtt åtalet även i hovrätten, har yrkat att hovrätten ska bifalla deras vid tingsrätten framställda skadeståndsyrkanden.

Parterna har motsatt sig varandras ändringsyrkanden.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Åtalet i de delar som inte har överklagats

I enlighet med tingsrättens dom ska Martin Jonsson i inte överklagade delar i fråga om skuld dömas för de gärningar som tingsrätten har funnit honom skyldig till.

När det gäller rubriceringen av de gärningar som omfattas av åtalet för grov fridskränkning konstaterar hovrätten att Martin Jonsson genom att inte överklaga domen i denna del får anses ha godtagit tingsrättens bedömning att Anncharlott Rudholm har varit att betrakta som närstående till honom i den mening som avses i 4 kap. 4 a § första stycket brottsbalken. Hovrätten instämmer också i tingsrättens bedömning att Anncharlott Rudholm och Martin Jonsson har haft ett sådant fast förhållande, utan att vara sammanboende i ett äktenskapsliknande förhållande, att Anncharlott Rudholm var närstående till Martin Jonsson i den aktuella paragrafens

mening (jfr NJA 2004 s. 97). Dessa gärningar ska därför rubriceras som tingsrätten har gjort.

Även övriga gärningar som inte har överklagats i skuldfrågan ska rubriceras på det sätt som tingsrätten har gjort.

Martin Jonsson ska alltså i inte överklagade delar av målet dömas för misshandel vid två tillfällen, grov fridskränkning, olaga hot vid två tillfällen, skadegörelse, narkotikabrott, ringa brott, vid två tillfällen, samt två fall av dopningsbrott, ringa brott, på det sätt och enligt de lagrum som framgår av tingsrättens dom.

Åtalet för förtal

Utöver uppspelning av förhöret vid tingsrätten med Martin Jonsson har parterna inte åberopat någon bevisning i hovrätten i denna del av målet.

Av förhöret med Martin Jonsson framgår att han på det sätt som åklagaren har gjort gällande har ringt ett telefonsamtal till Anncharlott Rudholms chef. Vid samtalet har han uppgett att Anncharlott Rudholm missbrukade narkotika och att hon hade varit narkotikapåverkad på arbetsplatsen. Martin Jonsson har bl.a. berättat att han var svartsjuk när han ringde telefonsamtalet och att han ville ge igen på Anncharlott Rudholm på något sätt.

Hovrätten konstaterar att det är brottsligt att bruka narkotika och att det även bland den breda allmänheten får anses vara klandervärt att vara narkotikapåverkad på sin arbetsplats. Det är vidare uppenbart att det inte har varit försvarligt att, under angivna förhållanden och med det syfte som Martin Jonsson har uppgett att han hade med samtalet, lämna dessa uppgifter till Anncharlott Rudholms chef. Oavsett om uppgifterna var sanna eller inte har därför Martin Jonsson gjort sig skyldig till förtal. Tingsrättens dom i denna del ska således inte ändras.

Åtalet för mord

Utredningen

Parterna har i denna del av målet lagt fram samma bevisning i hovrätten som i tingsrätten. Den muntliga bevisningen har förebringats genom uppspelning av ljud- och bildfiler.

Martin Jonsson har som ny bevisning i hovrätten åberopat ett antal SMS som har skickats mellan hans och Anncharlott Rudholms telefoner under perioden den 1-3 juni 2016 och som finns intagna i en protokollsbilaga till förundersökningsprotokollet.

Skuld

Vad är utrett om själva gärningen?

Tingsrätten har sammanfattningsvis gjort bedömningen att Martin Jonsson har tillfogat Anncharlott Rudholm de skador som anges i åtalet genom att stående och i något skede sittande på henne utdela ett flertal – minst fem men troligen fler – mycket kraftfulla slag och åtminstone en spark. Tingsrätten har vidare konstaterat att sparken har utdelats när Anncharlott Rudholm har varit liggande, att slagen och sparken enbart har riktats mot hennes huvud, ansikte och hals samt att Anncharlott Rudholm har befunnit sig på samma plats under gärningen och helt saknat möjligheter att undkomma eller försvara sig mot angreppet. Tingsrätten har dock inte funnit det styrkt att, på det sätt som åklagaren har påstått, det skett en paus i misshandeln.

Av tingsrättens dom framgår vidare att tingsrätten har konstaterat att det föreligger adekvat orsakssamband mellan de skador som Martin Jonsson har tillfogat Anncharlott Rudholm och dödsfallet samt att Martin Jonsson har begått gärningen med s.k. likgiltighetsuppsåt.

Åklagaren har även i hovrätten gjort gällande att slagen och sparkarna har varit fler än tio. Åklagaren har också vidhållit att det har skett en paus i misshandeln.

Tingsrätten har i sin dom redogjort för den utredning som har lagts fram och hur tingsrätten har värderat denna. Hovrätten gör inte några andra bedömningar än de som tingsrätten har gjort när det gäller frågan vad som är utrett om händelseförloppet i Anncharlott Rudholms lägenhet med det beviskrav som gäller i brottmål, dvs. ställt utom rimligt tvivel.

Vad gäller antalet slag och sparkar konstaterar alltså hovrätten att det, mot bakgrund av de uppgifter som rättsläkaren Louise Steinhoff har lämnat i sitt rättsutlåtande och i vittnesförhöret vid tingsrätten, inte är ställt utom rimligt tvivel att det har rört sig om fler än fem slag och en spark. Denna bedömning ändras inte av vittnet Ulf Öhmans slutsats i en blodbildsanalys om att undersökningen ger ”starkt stöd för” att antalet slag och/eller sparkar har varit fler än tio. Hovrätten konstaterar i detta sammanhang att Ulf Öhman i förhöret vid tingsrätten har uppgett att det lika gärna kan ha varit åtta slag eller sparkar men att det definitivt har rört sig om fler än en eller två slag/sparkar. På de av tingsrätten anförda skälen är det också ställt utom rimligt tvivel att sparken har utdelats när Anncharlott Rudholm har legat på golvet och att Martin Jonsson i något skede har suttit på Anncharlott Rudholm när han har slagit henne.

Hovrätten instämmer även i tingsrättens bedömning när det gäller tillförlitligheten till de uppgifter som Martin Jonsson har lämnat om antalet slag i samband med att han greps och i polisförhören. Hovrätten vill i detta sammanhang framhålla att Martin Jonsson var påverkad av droger och alkohol när han greps på brottsplatsen. Polisen Klara Berglund har även uppgett att Martin Jonsson i samband med gripandet var svängig i humöret på ett sådant sätt att hon först trodde att han befann sig i en psykos. De uppgifter som Martin Jonsson har lämnat om antalet slag vid gripandet och under förundersökningen är redan mot den bakgrunden inte tillförlitliga.

När det sedan gäller frågan om det har förekommit ett uppehåll i misshandeln konstaterar hovrätten att det i målet är utrett att det tog ca tretton minuter från det att Martin Jonsson kom till Anncharlott Rudholms adress till dess att han ringde

larmsamtalet. Det har alltså rört sig om ett relativt snabbt händelseförlopp. Hovrätten instämmer i tingsrättens bedömning att det finns flera inte osannolika alternativa hypoteser till det fåtal delvis koagulerade blodfläckar som har påträffats på brottsplatsen. Utöver de alternativa hypoteser som tingsrätten har redogjort för anser hovrätten att åklagaren inte har motbevisat den av försvaret vid huvudförhandlingen lanserade hypotesen att dessa blodfläckar kan ha uppstått när Martin Jonsson lade Anncharlott Rudholm i framstupa sidoläge.

Sammanfattningsvis instämmer hovrätten i tingsrättens slutsatser om vad som är utrett om händelseförloppet i Anncharlott Rudholms lägenhet.

Frågan om gärningen har begåtts med uppsåt

När det gäller de olika uppsåtsformer som har utvecklats i rättspraxis, dvs. avsiktsuppsåt, insiktsuppsåt och likgiltighetsuppsåt, hänvisas till tingsrättens redogörelse i denna del om vad som allmänt gäller för respektive uppsåtsform.

Av utredningen framgår att Martin Jonsson var påverkad av droger, dopningsmedel och alkohol när han utförde gärningen. På de av tingsrätten anförda skälen innebär detta inte att han har saknat uppsåt till att döda Anncharlott Rudholm.

Hovrätten finner på de skäl som tingsrätten har anfört att det inte är ställt utom rimligt tvivel att Martin Jonsson avsåg att döda Anncharlott Rudholm. Det finns inte heller tillräckligt underlag för att det ska kunna slås fast att han i gärningsögonblicket förstod eller var praktiskt taget säker på att Anncharlott Rudholm skulle dö på det sätt som krävs för att en gärningsman ska ha s.k. insiktsuppsåt. Frågan är då om det är bevisat att Martin Jonsson hade likgiltighetsuppsåt till att resultatet av hans våldsutövning skulle bli att Anncharlott Rudholm avled.

Tingsrätten har utförligt redogjort för varför den funnit att det är ställt utom rimligt tvivel att Martin Jonsson har utfört gärningen med likgiltighetsuppsåt. Hovrätten instämmer i de bedömningar som tingsrätten har gjort i denna del. Hovrätten vill särskilt lyfta fram att det kraftiga våld som Martin Jonsson har utövat mot Anncharlott

Rudholms huvud typiskt sett måste anses vara förenat med livsfara, vilket Martin Jonsson också måste ha förstått. Den omständigheten att Martin Jonsson, efter att han hade avslutat gärningen, i ett larmsamtal uttryckte sig på ett sätt som kan uppfattas som att han då inte längre var likgiltig inför effekten att Anncharlott Rudholm skulle dö, föranleder inte någon annan bedömning av vilken inställning han hade i gärnings-ögonblicket. Det gör inte heller innehållet i de SMS som har skickats mellan Martin Jonssons och Anncharlott Rudholms telefoner.

Sammanfattningsvis instämmer hovrätten i tingsrättens bedömning att det är ställt utom rimligt tvivel att Martin Jonsson i gärningsögonblicket var medveten om risken för att Anncharlott Rudholm skulle dö av det kraftiga våld som han utövade mot hennes huvud och att han var likgiltig inför denna effekt. Han har därför begått gärningen med uppsåt.

Gärningen ska bedömas som mord

Mot bakgrund av de bedömningar som hovrätten har gjort i skuldfrågan är det ställt utom rimligt tvivel att Martin Jonsson uppsåtligen har berövat Anncharlott Rudholm livet.

Utgångspunkten är att uppsåtligt dödande ska bedömas som mord. För att gärningen ska vara att bedöma som dråp krävs att brottet är att anse som mindre grovt, dvs. att omständigheterna sammantagna är sådana att de framstår som klart förmildrande. Några sådana förmildrande omständigheter har inte framkommit i målet. Hovrätten instämmer därför i tingsrättens bedömning att Martin Jonsson ska dömas för mord.

Påföljd

Allmänna utgångspunkter för påföljdsbestämningen och straffmätningen

Med hänsyn till att Martin Jonsson döms för bl.a. mord är någon annan påföljd än fängelse inte aktuell. Det är också mordet som har klart störst påverkan på straffmätningen.

Straffet för mord är enligt 3 kap. l § brottsbalken fängelse på viss tid, lägst tio och högst arton år, eller, om omständigheterna är försvårande, på livstid.

Vid bestämmande av påföljden för mord ska enligt Högsta domstolens praxis utgångspunkten vara fängelse i fjorton år. Straffet ska normalt bestämmas till fängelse i tolv år då omständigheterna sammantagna i någon mån talar för ett lägre straff och till fängelse i tio år när det kan sägas att omständigheterna är förmildrande. För att straffet ska bestämmas till fängelse i sexton år bör det krävas att det kan konstateras att omständigheterna sammantagna ”tydligt talar för” ett högre straff.

Fängelse i arton år bör tillämpas endast i de fall då omständigheterna är ”mycket försvårande”, samtidigt som de inte är av sådant slag att livstids fängelse bör dömas ut. När någon ska dömas även för något annat brott som bör påverka straffmätningen och då det finns skäl att skärpa straffet på grund av gärningsmannens tidigare brottslighet, kan straffmätningen innebära att påföljden bestäms till fängelse i t.ex. femton eller sjutton år (jfr NJA 2013 s. 376, särskilt punkten 31).

Livstids fängelse blir aktuellt endast i de undantagsfall då ett tidsbestämt fängelsestraff på arton år inte är tillräckligt, t.ex. när gärningsmannen har mördat mer än en person eller då omständigheterna annars är ”synnerligen försvårande”. Det bör i detta sammanhang klargöras att Högsta domstolen har konstaterat att den omformulering av 3 kap. 1 § brottsbalken som genomfördes år 2014 då orden ”om omständigheterna är försvårande” infogades inte har förändrat det rättsläge som rådde närmast dessförinnan (se NJA 2013 s. 376, NJA 2016 s. 3 och Högsta domstolens dom den 10 oktober 2016 i mål nr B 6278-15).

Ett uppsåtligt dödande av en annan människa är det allvarligaste brottet mot liv och hälsa och ett mord präglas alltid av hänsynslöshet. Straffvärdet bör därför påverkas i skärpande riktning endast av sådana omständigheter som går utöver vad som utmärks av brottstypen i sig.

Av förarbetsuttalanden och Högsta domstolens praxis framgår att omständigheter som bör tala i skärpande riktning vid straffmätningen är t.ex. att brottet har föregåtts av en noggrann planering eller har präglats av särskild förslagenhet, att brottet har syftat till att främja eller dölja annan brottslighet, att gärningen har varit särskilt hänsynslös genom att den har medfört ett svårt lidande för brottsoffret, att brottet har riktat sig mot en närstående, att brottsoffret har befunnit sig i en skyddslös ställning och att brottet har förövats inför ögonen på offrets barn. Även de omständigheterna att gärningsmannen tidigare har gjort sig skyldig till allvarlig våldsbrottslighet eller i andra sammanhang har angripit brottsoffret bör tala i skärpande riktning. I samma riktning talar att flera personer har mördats eller att det annars är fråga om flerfaldig brottslighet. Domstolen ska vid straffmätningen göra en helhetsbedömning och i varje enskilt fall beakta alla de olika på straffmätningen inverkande – och subjektivt täckta – omständigheter som har framkommit i målet (se prop. 2008/09:118 s. 43 samt NJA 2013 s. 376 och NJA 2016 s. 3).

Bedömningen i detta fall

Straffvärdet för mordet

Hovrätten instämmer i tingsrättens bedömning att det inte har framkommit några förmildrande omständigheter som i detta fall bör påverka straffmätningen i sänkande riktning. Som tingsrätten har konstaterat finns det emellertid ett antal försvårande omständigheter kring gärningen. Det är således utrett att Martin Jonsson oprovocerat har överfallit en klart fysiskt underlägsen närstående kvinna tidigt en morgon i hennes hem. Det är vidare utrett att Anncharlott Rudholm har befunnit sig i en skyddslös situation och inte har kunnat försvara sig mot det mycket brutala angreppet. I skärpande riktning talar också att Martin Jonsson i nära anslutning till gärningen har gjort sig skyldig till grov fridskränkning mot målsäganden innefattande bl.a. hot med betydelsen att han skulle döda henne. Mot den bakgrunden och med hänsyn till vad som har framkommit om det våld som Martin Jonsson har utövat mot Anncharlott Rudholm vid gärningen måste det antas att hon, i vart fall under en kortare tid, haft dödsångest innan hon tappade medvetandet.

Även om det inte utgör någon förmildrande omständighet går det inte vid en samlad bedömning att bortse från att Martin Jonsson har begått gärningen med likgiltighets-uppsåt och inte med avsiktsuppsåt. En annan avgörande skillnad mot förhållandena i rättsfallet NJA 2013 s. 376 – som gällde mord med avsiktsuppsåt av en nära anhörig – är att den omständighet som i det målet åberopades som ”tveklöst” mest försvårande, dvs. att den tilltalade med full insikt om det hade utfört gärningen inför sina och målsägandens minderåriga barn, inte finns i detta fall (se angivet rättsfall, punkten 36).

Omständigheterna kring gärningen är sammantaget sådana att de tydligt talar för ett högre straff än normalpåföljden fjorton års fängelse. Förhållandena är dock inte sådana att de motiverar fängelse i arton år eller på livstid.

Fråga uppkommer då om straffvärdet bör höjas på grund av att Martin Jonsson tidigare har gjort sig skyldig till allvarlig våldsbrottslighet. I denna del gör hovrätten följande överväganden.

Som tingsrätten får förstås har det avgörande skälet för att bestämma påföljden till livstids fängelse varit att Martin Jonsson tidigare frekvent har återfallit i särskilt allvarlig brottslighet och att det krävs någon form av riskbedömning innan han kan släppas ut i samhället igen. Tingsrätten har utförligt redogjort för de tidigare domar som har legat till grund för denna bedömning (se tingsrättens dom s. 40 ff.).

Den omständigheten att Martin Jonsson tidigare har dömts för flera fall av grov misshandel och misshandel av normalgraden talar också enligt hovrättens mening i skärpande riktning vid straffmätningen. Det ska dock beaktas att de allvarligaste gärningarna – tre fall av grov misshandel – begicks under åren 2000 och 2004, dvs. för mer än tio år sedan, samt att Martin Jonsson inte tidigare har dömts för uppsåtligt dödande eller försök till uppsåtligt dödande. Sammantaget anser hovrätten att Martin Jonssons tidigare brottslighet inte innebär att påföljden ska bestämmas till fängelse på livstid.

Hovrätten anser vidare att det saknas lagstöd och stöd i Högsta domstolens praxis för att på det sätt som tingsrätten har gjort låta en riskbedömning påverka straffmätningen.

Sammanfattningsvis konstaterar hovrätten att straffvärdet enbart för mordet, med beaktande av att Martin Jonsson tidigare har gjort sig skyldig till mycket allvarlig våldsbrottslighet, ligger på fängelse över sexton år utan att riktigt nå upp till arton års fängelse. Det rör sig alltså inte om ett sådant undantagsfall med synnerligen försvårande omständigheter där livstids fängelse kan komma i fråga.

Det samlade straffvärdet

Vid bedömningen av det samlade straffvärdet ska även beaktas de övriga brott som Martin Jonsson nu döms för. Det brott som bör påverka det samlade straffvärdet i höjande riktning är främst den grova fridskränkningen. Enligt hovrättens mening ligger straffvärdet för detta brott på ett års fängelse. Straffvärdet för de brott som har riktats mot Angelica Söderberg ligger på fängelse fyra månader och ska därför också beaktas vid bedömningen. Övriga brott har inte någon nämnvärd betydelse vid straff-mätningen.

Vid en samlad bedömning av omständigheterna kring mordet, straffvärdet för övriga brott som Martin Jonsson döms för och att han har gjort sig skyldig till återfall i mycket allvarlig våldsbrottslighet anser hovrätten att straffvärdet motsvarar arton års fängelse.

Tingsrättens dom ska därför ändras på så sätt att fängelsestraffet tidsbestäms till arton år.

Förverkande av villkorligt medgiven frihet

Som framgår av tingsrättens dom har Martin Jonsson begått de nu aktuella brotten under tid som han har varit villkorligt frigiven från ett fängelsestraff som bl.a. avsåg grov kvinnofridskränkning och misshandel. Han blev villkorligt frigiven den 26 oktober 2015 med en återstående strafftid på tio månader och tjugo dagar. Prövotiden löpte ut den 26 oktober 2016, dvs. efter det att han begick de i detta mål aktuella brotten.

Martin Jonssons återfall i våldsbrottslighet har visserligen beaktats vid straffmätningen. Det är dock främst andra domar än den som den villkorligt medgivna friheten avser som har påverkat straffmätningen. På grund av detta, och då det i övrigt inte har framkommit särskilda skäl som talar mot det, ska den villkorligt medgivna friheten förklaras helt förverkad.

Skadestånd

Camilla Rudholm, Ingrid Rudholm och Mariana Rudholm har som ny bevisning i hovrätten åberopat intyg angående deras psykiska hälsa i tiden efter mordet.

Hovrätten instämmer i de överväganden som tingsrätten har gjort när det gäller målsägandenas yrkanden om ersättning för sveda och värk. Med hänsyn till gällande rättspraxis ger heller inte den nya bevisning som har tagits upp i hovrätten anledning till någon annan bedömning än den som tingsrätten har gjort (se NJA 2004 s. 26). Det bör i detta sammanhang framhållas att det i första hand ankommer på Högsta domstolen att ändra den praxis som domstolen har slagit fast.

Tingsrättens dom ska därför inte ändras i skadeståndsdelen.

Beslag och avspärrning

Vad tingsrätten har förordnat om beslag ska fortsätta att gälla.

När det gäller beslutet om avspärrning av brottsplatsen har åklagaren vid huvudförhandlingen anfört att avspärrningen bör bestå eftersom domen inte har vunnit laga kraft och, som det får förstås, det inte kan uteslutas att ytterligare brottsplatsundersökning kan komma i fråga.

Martin Jonsson har inte motsatt sig att avspärrningen hävs och målsägandena har förklarat att de är angelägna om att få tillgång till lägenheten för att de ska kunna

tömma den och därefter säga upp hyresavtalet. Målsägandena har även påpekat att de fortfarande betalar hyra för lägenheten.

Hovrätten gör följande överväganden när det gäller frågan om fortsatt avspärrning av brottsplatsen.

Av 27 kap. 15 § rättegångsbalken framgår att en byggnad eller ett rum får spärras av eller tillträde till ett visst område förbjudas för att säkerställa en utredning om brott. Som vid all annan tvångsmedelsanvändning enligt rättegångsbalken gäller att en avspärrning omedelbart ska hävas om det inte längre finns skäl för åtgärden och att den s.k. proportionalitetsprincipen ska tillämpas vid denna bedömning (se 27 kap. 8 § första stycket och 15 § rättegångsbalken).

Syn har inte hållits på brottsplatsen och det har såvitt framkommit i målet inte utförts någon ytterligare brottsplatsundersökning efter det att åtal väcktes. Åklagaren har heller inte åberopat någon ytterligare konkret utredningsåtgärd som planeras på brottsplatsen. Mot den bakgrunden, och med beaktande av det intrång som avspärrningen innebär för målsägandena, ska avspärrningen omedelbart hävas.

Häktning

De av tingsrätten angivna häktningsskälen gäller fortfarande. Martin Jonsson ska därför stanna kvar i häkte på det sätt som framgår av domslutet.

Sekretess

De fotografier (bilder) som omfattas av sekretessbeslutet i tingsrättens dom har även i hovrätten förevisats vid huvudförhandling inom stängda dörrar. Det finns fortfarande skäl att förordna om sekretess enligt det lagrum och på det sätt som i övrigt framgår av domslutet.

Ersättning till försvarare och målsägandebiträde

Det som försvararen och målsägandebiträdet har yrkat i ersättning är skäligt. Med hänsyn till att Martin Jonsson döms till ett långt fängelsestraff ska kostnaderna stanna på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B
Överklagande senast 2017-01-19

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Ulla Bergendal och Thomas Hedstrand, referent, tf. hovrättsassessorn Therese Odén samt nämndemännen Georg Jönsson och Margareta Blomqvist.

Avräkningsunderlag, se bilaga C

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1

DOM
2016-10-25
meddelad i
Solna

Mål nr: B 4328-16

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad
Rolf MARTIN Jonsson, 19830517-0790
Frihetsberövande: Häktad
fn Häktet Sollentuna

Offentlig försvarare:
Advokat Krister Jansson
Fittja Advokatbyrå
Fittjavägen 23, plan 5
143 53 Norsborg

Åklagare
Kammaråklagare Tobias Kudrén
Åklagarmyndigheten
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1250
171 24 Solna

Målsägande
1. Dödsboet efter Anncharlott Rudholm

Målsägandebiträde:
Advokat Johan Lavås
Advokaterna Bolin Näsholm Lavås HB
Nybrogatan 6
871 30 Härnösand

2. Camilla Rudholm
Norra Kyrkogatan 18 A Lgh 1202
871 32 Härnösand

Målsägandebiträde:
Advokat Johan Lavås
Advokaterna Bolin Näsholm Lavås HB
Nybrogatan 6
871 30 Härnösand

3. Ingrid Rudholm
Herrgårdsvägen 23 Lgh 1103
871 50 Härnösand

Målsägandebiträde:
Advokat Johan Lavås
Advokaterna Bolin Näsholm Lavås HB
Nybrogatan 6
871 30 Härnösand

4. Mariana Rudholm
Hagagatan 63
871 40 Härnösand

Målsägandebiträde:
Advokat Johan Lavås
Advokaterna Bolin Näsholm Lavås HB
Nybrogatan 6
871 30 Härnösand

5. Angelica Söderberg
Kvarnbergsvägen 74 Lgh 1003
141 45 Huddinge

Målsägandebiträde:
Advokat Sofia Björksten
Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2016-06-04
2. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2016-03-18 (2 tillfällen)
3. Grov fridskränkning, 4 kap 4 a § 1 st brottsbalken
2016-02-01
4. Olaga hot, 4 kap 5 § 1 st brottsbalken
2016-03-18 (2 tillfällen)

5. Förtal, 5 kap 1 § brottsbalken
   2016-05-25
6. Skadegörelse, 12 kap 1 § brottsbalken
   2016-03-18
7. Narkotikabrott, ringa brott, 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64) i sin lydelse före 1 juli 2016
   2016-06-04 (2 tillfällen)
8. Dopningsbrott, ringa brott, 2 § 6 p och 3 § 2 st lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel
   2016-06-04
9. Dopningsbrott, ringa brott, 2 § 6 p och 7 p och 3 § 2 st lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel
   2016-06-04

Påföljd m.m.
Fängelse på livstid

Lagrum som åberopas
34 kap 1 § 1 st 2 p brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2016

Skadestånd
1. Martin Jonsson ska utge skadestånd till Camilla Rudholm med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 4 juni 2016 till dess betalning sker.
2. Martin Jonsson ska utge skadestånd till Mariana Rudholm med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 4 juni 2016 till dess betalning sker.
3. Martin Jonsson ska utge skadestånd till Ingrid Rudholm med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 4 juni 2016 till dess betalning sker.
4. Martin Jonsson ska utge skadestånd till dödsboet efter Anncharlott Rudholm med 48 982 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 2 september 2016 till dess betalning sker.
5. Martin Jonsson ska utge skadestånd till Angelica Söderberg med 22 995 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 18 mars 2016 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag
1. Beslaget av kläder tillhörande Martin Jonsson (2016-5000-BG56959 p 1.5) ska bestå intill dess att domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft.

2. Beslagen av mobiltelefoner (2016-5000-BG57010 p 1-2) ska bestå intill dess att domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft.

3. Beslagen av skor och munkjacka (2016-5000-BG58702 p 1-2 samt 4) ska bestå intill dess att domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft.

4. Beslagen av kalender och anteckningar (2016-5000-BG63597 p 1:1-3) ska bestå intill dess att domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft.

5. Beslagen av mobiltelefoner (2016-5000-BG65251 p 1-2) ska bestå intill dess att domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft.

6. Beslut om avspärrning av brottsplatsen - Bielkevägen 20 lgh 1004, 167 33 Bromma - ska bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft.

Häktning m.m.
Martin Jonsson ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess
Sekretessen enligt 35 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för fotografierna i tilläggsprotokollet, aktbilaga 105, som föredragits bakom stängda dörrar, ska bestå i målet.

Brottsofferfond
Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning
1. Krister Jansson tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som offentlig försvarare med 403 787 kr. Av beloppet avser 244 755 kr arbete, 75 330 kr tidsspillan, 2 945 kr utlägg och 80 757 kr mervärdesskatt.
2. Johan Lavås tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 159 005 kr. Av beloppet avser 86 657 kr arbete, 24 605 kr tidsspillan, 15 942 kr utlägg och 31 801 kr mervärdesskatt.
3. Sofia Björksten tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 30 880 kr. Av beloppet avser 21 830 kr arbete, 2 430 kr tidsspillan, 442 kr utlägg och 6 178 kr mervärdesskatt.
4. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdena ska stanna på staten.

Övrigt
Hawar Mahmouds yrkande om ersättning för rättegångskostnader ogillas.

_____

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat i enlighet med domsbilaga nr 1-2.

Dödsboet efter Anncharlott Rudholm, samt envar av Ingrid Rudholm, Camilla Rudholm och Mariana Rudholm – som biträtt åtalet – har yrkat skadestånd i enlighet med domsbilaga nr 3.

Angelica Söderberg har yrkat skadestånd i enlighet med domsbilaga nr 4.

DOMSKÄL

Bakgrund

Anncharlott Rudholm flyttade för några år sedan till Stockholm med sin dåvarande sambo, vittnet Per Eriksson. På hennes initiativ flyttade de sedan isär, men fortsatte att umgås. Anncharlott Rudholm hyrde en lägenhet i andra hand av sin vän Cecilia Gollby. Därefter träffade Anncharlott Rudholm en man som hette Magnus. De hade en flerårig relation. Relationen upphörde när hon fått kännedom om att denne varit otrogen mot henne. När hon via en grupp om träning på Facebook träffade Martin Jonsson inledde de två någon form av relation. Detta var endera i slutet av januari eller under februari 2016. Martin Jonsson hade i oktober förra året blivit villkorligt frigiven från ett fängelsestraff som han avtjänat för bl.a. våld mot sin dåvarande flickvän. Enligt hans egen uppgift så ska Martin Jonsson hållit sig drogfri till årsskiftet, men därefter börjat med sitt gamla missbruk av bl.a. anabola steroider, bensodiazepiner och kokain. Under den tid som Martin Jonsson och Anncharlott Rudholm hade någon typ av relation så träffade Martin Jonsson även målsäganden Angelica Söderberg i ett slags ”av och på-förhållande”. Angelica Söderberg fick kännedom om Anncharlott Rudholms existens, men det är mer oklart vad Anncharlott Rudholm egentligen kände till om Angelica Söderberg. Av de sms som tingsrätten tagit del av mellan Anncharlott Rudholm och Martin Jonsson uttryckte Anncharlott Rudholm att Martin Jonsson själv berättat för henne om den andra

relationen, medan han i sin tur förnekat den. Efter att ha dragits in i denna utredning som vittne har Angelica Söderberg berättat om brott som Martin Jonsson ska ha utsatt henne för. När polisen efter två polisförhör kontaktade Angelica Söderbergs nära anhöriga slutade hon medverka i polisutredningen.

Skador började uppkomma på Anncharlott Rudholm och hon började dokumentera dessa med sin mobiltelefons kamera. Hon skickade fotografierna till vännerna Jeanette Kervén, Anette Sillman och Cecilia Gollby och bad dem att spara bilderna för det fall något skulle hända henne. Under helgen Valborg till 1 maj var Anncharlott Rudholm och Martin Jonsson i Enköping och bodde på hotell. Där besökte de bl.a. Martin Jonssons mormor. Anncharlott Rudholm sökte där hjälp för smärta i revbenen och uppgav till läkaren att hon hade utsatts för ett rånförsök. När de kom tillbaka till Stockholm den 1 maj hade de planerat att bli sambo i Anncharlott Rudholms lägenhet. Det är i vart fall vad Martin Jonsson hävdat. Anncharlott Rudholms före detta sambo Per Eriksson fick senare denna dag kännedom om att Anncharlott Rudholm hade inlett en relation med Martin Jonsson. Per Eriksson åkte dit och det blev ett uppträde, mer om det nedan, och det slutade med att Per Eriksson larmade polisen. När polisen pratade med Anncharlott Rudholm om vad som hade hänt viftade hon bort det som att det inte varit någonting alls. Nästa gång som Per Eriksson larmade polis var den 12 maj. Senare samma dag larmade även Anncharlott Rudholms syster Camilla Rudholm polisen. Vid polisens kontakter med Anncharlott Rudholm mörkade Anncharlott Rudholm om var hon befann sig samt uppgav att hon nog överdrivit i samtalet till sin syster. Anncharlott Rudholm kom dock själv att polisanmäla Martin Jonsson den 25 maj. Upprinnelsen var att Martin Jonsson ringt ett samtal till Anncharlott Rudholms chef, tillika vittnet, Anna Collins Gustafsson. Samtalet handlade om att Martin Jonsson uppmanat denna att ta sitt arbetsgivaransvar så som rektor på den skola där Anncharlott Rudholm arbetade och agera mot henne. Martin Jonsson påstod att Anncharlott Rudholm var narkotikapåverkad under arbetstid. Anna Collins Gustafsson pratade med Anncharlott Rudholm och då berättade Anncharlott

Rudholm om sitt liv med Martin Jonsson och hans upprepade våld och hot om våld. Anna Collins Gustafsson förbjöd Anncharlott Rudholm att åka hem. I stället ringde de efter Per Eriksson som kom till skolan. Tillsammans med Per Eriksson åkte hon till polisen och gjorde en polisanmälan. Detta var en onsdag och Anncharlott Rudholm flyttade in temporärt hos Per Eriksson. Dagen efter sin polisanmälan hade det fallerat med återkopplingen från polisens sida gentemot Anncharlott Rudholm. När Anncharlott Rudholm på eget initiativ åkte till polisstationen den dagen ville hon inte längre delta i de förhör som skulle behövt hållas med henne. Därefter åkte två poliser hem till henne och försökte förmå henne till fortsatt medverkan. Hon fick ett målsägandebiträde och via sina egna kontakter ett erbjudande om ett skyddat boende, där hennes hund emellertid inte var välkommen. Hon fick tillåtelse av arbetsgivaren att arbeta hemma, men redan måndagen den 30 maj var hon tillbaka på arbetsplatsen och hade även flyttat tillbaka hem. Anncharlott Rudholm sa till sina anhöriga och vänner att det nu blivit lugnt och att Martin Jonsson inte längre hörde av sig till henne. Utdragen över sms och telefonsamtal mellan Anncharlott Rudholm och Martin Jonsson visade att detta helt enkelt inte var sant. De hade omfattande kontakter som åtminstone vid en vanlig språklig läsning får tolkas vara ömsesidiga. Under den sista veckan i Anncharlott Rudholms liv sökte Martin Jonsson först vård för sitt missbruk och psykiska mående med Angelica Söderberg vid sin sida och sedan gjorde han samma sak med Anncharlott Rudholm. Den 3 juni kom Martin Jonsson hem till Angelica Söderberg med en kompis. Han hade överraskat henne med att köpa utemöbler till henne och tillsammans med kompisen monterade han ihop dessa. Martin Jonsson och Angelica Söderberg gick sedan ut på restaurang och åt mat. Martin Jonsson skulle fortsätta på krogen med kompisar. Angelica Söderberg skjutsade honom. På puben Anchor började Martin Jonsson prata med Helena Johansson, som han inte kände sedan innan. De två fortsatte därefter till krogen Patricia men där kom de inte in. I stället åkte de till Trångsund där det skulle vara efterfest. När det visade sig att det inte var riktigt så beställde de en taxi och åkte mot Solna där Helena Johansson hoppade av. Martin Jonsson fortsatte därefter till Anncharlott Rudholms lägenhet. Klockan var 05:10

när han anlände dit. Av allt att döma släppte hon in honom. Tretton minuter senare försökte Martin Jonsson förklara för SOS Alarm att han allvarligt hade skadat Anncharlott Rudholm och att det behövdes en ambulans. Av larmsamtalet framgår att någon rosslade inne i lägenheten och att Martin Jonsson flera gånger ropade till Anncharlott Rudholm att berätta vilken adress hon hade. Två polisbilar med totalt fyra poliser anlände till slut till lägenheten och grep Martin Jonsson. Kort därefter anlände även ambulans och fyra stycken ambulanssjukvårdare. Samtliga dessa har hörts i målet. Anncharlott Rudholm hade andning och puls men dog av sina skador på sjukhuset tre dagar senare. En obduktion har genomförts och en polistekniker har genomfört en blodbildsundersökning och senare har blodbildsundersökningen från själva lägenheten kompletterats med en motsvarande undersökning av blodet som fanns på de kläder Martin Jonsson bar vid gripandet inne i trapphuset. Blodstänken har DNA-bestämts och Martin Jonsson har fotograferats efter att han anlänt med polisbil till polisstationen. Det har även tagits senare jämförelsebilder av Martin Jonssons händer för att påvisa att hans händer varit svullna direkt efter misshandeln. Vid en genomgång av lägenheten kunde polisen också konstatera att ett stort hål i soffbordet hade täckts över och att samma sak gällde det mindre sidobordet. I lägenheten fanns också den mobiltelefon som Anncharlott Rudholm hade använt från mitten eller slutet av april, samt hennes gamla sönderslagna. På Anncharlott Rudholms nya mobiltelefon fanns hennes blod på hemknappen, samt Martin Jonssons fingeravtryck.

Inställning i frågan om skuld beträffande grov fridskränkning

Martin Jonsson har avgett följande inställning. Beträffande den grova fridskränkningen mot Anncharlott Rudholm har han till största delen sagt sig sakna minnesbilder, dvs. att han varken kunnat erkänna eller förneka gärningarna. Minnesförlusten har han uppgett berott på eget intag av narkotika, läkemedel och anabola steroider. Följande har han emellertid erkänt: punkten c) dvs. misshandel i början av april i år i Anncharlott Rudholms bostad genom att ta hårda grepp om

hennes armar, trycka in tummen hårt i armen och kasta omkull henne, vilket orsakat smärta och blånader. Han har även erkänt del av punkten f) om att han vid Gullmarsplan den 29 april tagit ett grepp om hennes käke och kastat henne mot golvet. Däremot har han inte erkänt något olaga hot mot henne vid samma tillfälle. Dessutom har han erkänt punkten g) om att han den 1 maj i Enköping misshandlat henne genom att sparka henne på baksidan av låret eller rumpan och tagit ett hårt grepp om hennes hals, vilket orsakat henne smärta, blånad och upplevd andnöd. Vad slutligen gäller punkten j) som handlar om till i tiden inte helt konkretiserade olaga hot har han känts vid vissa formuleringar men inte andra.

Martin Jonsson har gjort gällande att dessa gärningar ska bedömas som enskilda gärningar och inte som grov fridskränkning. Anledningen till det är att Martin Jonsson inte anser att relationen med Anncharlott Rudholm haft en sådan varaktighet som krävs för att de ska betraktas ha varit närstående.

Bevisning beträffande grov fridskränkning och förtal

Marin Jonsson har hörts. Därtill har följande vittnen hörts på åklagarens begäran: Anncharlott Rudholms syster Camilla Rudholm och dennas dotter Hanna Jonsson, Anncharlott Rudholms vänner Jeanette Kervén, Anette Sillman och Cecilia Gollby, grannen Elisabet Sillah, före detta sambon Per Eriksson, arbetsgivaren Anna Collins Gustafsson samt polismännen Peter Moberg och Simon Söderstrand. Åklagaren har åberopat den skriftliga bevisning som framgår av åtalet.

Tingsrätten gör följande bedömning

a) Anncharlott Rudholm har berättat om denna händelse i polisförhöret. Martin Jonsson har uppgett sig känna till detta genom att Anncharlott Rudholm berättat om denna händelse för honom. Han betvivlar inte att det är sant att han kastat ett glas som gått sönder och träffat Anncharlott Rudholms fot.

Han har dessutom senare sett skadorna på hennes fot och känner igen dessa så som fotografierna hon tagit visar. Jeanette Kervén har vittnat om att Anncharlott Rudholm för henne berättat hur Martin Jonsson vid ett tjafs inne i lägenheten kastat ett glas så att dennas fot börjat blöda. Åtalet för den punkten är styrkt och gärningen är pga. skadorna att bedöma som en misshandel av normalgraden så som åklagaren har gjort gällande.

b) Martin Jonsson har även fått denna händelse återberättad för sig och att det är han som med våld förorsakat denna skada. I polisförhöret har Anncharlott Rudholm, utan att precisera närmare, sagt att Martin Jonssons slagit sönder tillhörigheter i hennes hem. Skadan på bordet så som den ser ut på fotografi taget av polisen kan rimligen inte förklaras på annat sätt än att någon med kraft forcerat bordet. Det kan därför uteslutas att det varit fråga om något vanligt slitage. Åtalet ska därför bifallas. Bordet har haft ett lågt värde men eftersom det ändå varit fråga om en möbel i Anncharlott Rudholms hem gör tingsrätten bedömningen att gärningen är att bedöma som skadegörelse i enlighet med åklagarens förstahandsyrkande.

c) Detta är en av få händelser som Martin Jonsson verkligen sagt sig ha tydliga minnesbilder av. Han har själv berättat att han tagit tag i Anncharlott Rudholms armar och svängt runt henne. Han har emellertid inte kunnat förklara varför han gjort så, men har uppgett att det blir sådana blåmärken eftersom han tryckte väldigt hårt. Efter att åklagaren har läst upp hans uppgifter från polisförhör har han bekräftat att han frågat Anncharlott Rudholm om ett visst telefonnummer som hon haft kontakt med en natt. Anncharlott Rudholm hade då uppgett att det gick till en taxichaufför. När han kontrollerade det visade det sig inte stämma och han blev därför arg. Han är väldigt svartsjuk. Anncharlott Rudholm har dokumenterat skadorna på samma sätt som under punkten a). Cecilia Gollby har sagt sig sett sådana här blåmärken på Anncharlott Rudholms armar någon gång efter den 6 april,

som är det datum som Anncharlott Rudholm skickat bilderna till sina vänner. Även Jeanette Kervén, som beskrivit denna händelse under polisförhör, har känts vid sina uppgifter under huvudförhandlingen även om de inte kommit fram redan under hennes spontana berättelse inför tingsrätten. Martin Jonssons berättelse får därför sådant stöd av övrig utredning att åtalet ska bifallas. Gärningen är pga. skadorna att bedöma som en misshandel av normalgraden så som åklagaren har gjort gällande.

d) Tingsrätten hänvisar här till bedömningen under punkt a) vad gäller även detta bord. Vad beträffar mobiltelefonen framgår det med tydlighet av ett fotografi som polisen tagit att den varit betydligt mer skadad än vad som brukar bli effekten när man tappar en mobil med glasskärm. Därtill har Martin Jonsson vidgått att han haft sönder hennes telefon utan att närmare ange när eller varför. Även Anette Sillman har uppgett sig fått höra av Anncharlott Rudholm att Martin Jonsson slagit sönder dennas telefon. Den samlade utredningen ger således stöd för åklagarens gärningspåstående. Vad gäller rubriceringen delar tingsrätten åklagarens uppfattning om att det rör sig om en skadegörelse främst pga. mobiltelefonens inte obetydliga ekonomiska värde.

e) Anncharlott Rudholm har polisanmält denna händelse och att den ska ha ägt rum i hennes hem i slutet av april. I samband med hennes och Martin Jonssons resa till Enköping vid Valborg har Anncharlott Rudholm sökt läkare på grund av smärta i revbenen även om hon angett en annan orsak till besvären än den tingsrätten nu prövar. Inget tyder på att Anncharlott Rudholm skulle ha utsatts för något rånförsök så som det anges i läkarens journalanteckning. Det är inte ovanligt att personer i destruktiva relationer anger en annan skadeorsak än den verkliga när de söker vård. Anncharlott Rudholm har uppgett till vännen Jeanette Kervén att han misshandlat henne genom att krossa hennes revben och att hon hade haft så ont i revbenen att

hon fick uppsöka läkare. Detta ska de ha pratat om i början av maj. Anette Sillman har också uppgett att Anncharlott Rudholm och hon haft ett kort samtal om att Martin Jonsson ska ha brutit Anncharlott Rudholms revben. Någon röntgen gjordes aldrig i samband med läkarundersökningen, men vid obduktionen har rättsläkaren kunnat iaktta nybildning av ben på revben vilket styrker att det har funnits frakturer som i vart fall var ett par veckor gamla. Den samlade utredningen ger således stöd för åtalet och åtalet ska bifallas även såvitt avser denna punkt. Gärningen är att bedöma som en förhållandevis allvarlig misshandel av normalgraden.

f) Martin Jonsson har medgett att han dragit ner Anncharlott Rudholm i marken. Denna händelse har Martin Jonsson sagt att han har minnen av. Både han och Jeanette Kervén har varit överens om att de befunnit sig i en lägenhet vid Gullmarsplan med Anncharlott Rudholm och en av Martin Jonssons bekanta vid namn Jonas. Martin Jonsson har uppgett att han och Anncharlott Rudholm satt och tog kokain. Jonas frågade om en trekant som skulle involvera denne, Anncharlott Rudholm och Jeanette Kervén. Det ska noteras att Jeanette Kervén under huvudförhandlingen inte fått några frågor om det påstådda förslaget om en trekant och tingsrätten har inte funnit frågan som så relevant att det närmare behövt utredas. Anncharlott Rudholm tackade enligt Martin Jonsson ja till förslaget och han blev arg på henne. Det brast helt enkelt. När han inte ville vara kvar så sprang Anncharlott Rudholm efter honom och vid hissen tog han ett tag i hennes hals och drog ner henne i golvet. Detta har Jeanette Kervén av naturliga skäl inte sett eftersom hon var kvar i lägenheten när det Martin Jonsson berättat om ska ha hänt. Hon har emellertid vittnat om att Martin Jonsson hade varit väldigt aggressiv mot Anncharlott Rudholm och att han sagt till denna att han bestämde när Anncharlott Rudholm skulle få prata. Jeanette Kervén har beskrivit att Martin Jonsson ska ha höjt handen mot Anncharlott Rudholm två gånger; den ena gången var det ett pekfinger och den andra var det

gesten av en tänkt lavett. Av hennes vittnesmål har inte framgått att Martin Jonsson ska ha hållit i Anncharlott Rudholm när han höll upp handen vid det andra tillfället men redan gesten är att bedöma som ett olaga hot. Den av både Martin Jonsson och Jeanette Kervén beskrivna sinnesstämningen hos honom medför att tingsrätten saknar anledning att tro att hans erkännande vad gäller ofredandet skulle vara felaktigt. Martin Jonsson ska således dömas för dessa båda gärningar och tingsrätten delar åklagarens bedömning av hur respektive gärning ska rubriceras.

g) Martin Jonsson har uppgett att han blev arg på Anncharlott Rudholm angående detta med trekanten från ett par dagar innan. När de var i Enköping sparkade han henne därför i rumpan och tog ett tag kring hennes hals. Han lyfte nästan upp henne från golvet med sitt grepp. Han har ingen anledning att betvivla att detta säkert orsakade både smärta och rädsla. Han har inte ifrågasatt att hon kan ha fått ett blåmärke av sparken. Han har enligt egen uppgift även kastat runt henne. Vittnet Elisabeth Sillah, som var Anncharlott Rudholms granne har berättat att hon kort efter detta såg ett blåmärke på Anncharlott Rudholms kind och att det var Martin Jonsson som skulle ha slagit denna. Martin Jonsson är förvisso inte åtalad för att ha med våld förorsakat just ett sådant märke men vittnesmålet ger ändå visst stöd för att Martin Jonsson var våldsam mot Anncharlott Rudholm under denna period. Därtill kommer att Anncharlott Rudholm själv i sin polisanmälan har beskrivit den misshandel som Martin Jonsson har tagit på sig. Det saknas därför skäl att ifrågasätta Martin Jonssons erkännande. Åtalet är således styrkt även i denna del och gärningen är att bedöma som en misshandel av normalgraden.

h) Denna punkt avser det första och enda tillfälle då Martin Jonsson och Per Eriksson träffade varandra. Martin Jonsson har erkänt att han hotat Per Eriksson men förnekat hot mot Anncharlott Rudholm. Händelsen ledde till

att Per Eriksson kontaktade polis. Per Eriksson var i det larmsamtalet relativt allmänt hållen i frågan om vem som egentligen var hotad av Martin Jonsson. Vid huvudförhandlingen har han emellertid under ed uppgett att han är säker på att det var Anncharlott Rudholm och inte han som blev hotad av Martin Jonsson. Enligt Per Eriksson ska det ha förhållit sig på följande vis. Anncharlott Rudholm ringde honom ca kl. 17:30 och berättade att hon hade träffat en kille, Martin Jonsson, som sagt sig vilja döda henne och även honom (Per Eriksson), om han kom dit. Han åkte därför till henne. Väl där skrek Martin Jonsson åt Anncharlott Rudholm och det handlade om hon sugit av eller ”knullat” Per Eriksson. Martin Jonsson sa först att han skulle se till att Anncharlott Rudholm försvann från Stockholm. Därefter sa Martin Jonsson att hans kompisar skulle ta ut Anncharlott Rudholm i skogen och våldta henne och sedan gräva ner henne där. Martin Jonsson låtsades ringa ett telefonsamtal. Därefter ska Per Eriksson ha gått därifrån och ringt polisen. Enligt Per Eriksson såg han vid detta tillfälle blåmärken på Anncharlott Rudholms överarmar. Martin Jonsson ska då ha kommenterat detta med att "man måste lyfta upp henne ibland och tillrättavisa". Dessa uppgifter stämmer emellertid inte alls med de som Martin Jonsson uppgett. Enligt Martin Jonsson ska Per Eriksson ha bett om ursäkt när han insåg att Martin Jonsson var ihop med Anncharlott Rudholm. Detta tolkade han som att Anncharlott Rudholm bedrog honom. Han sa att han skulle köra ut Per Eriksson i skogen. Tingsrätten finner det dock trovärdigt att Per Eriksson ska ha åkt hem till Anncharlott Rudholm på grund av att Anncharlott Rudholm ska ha hotats av Martin Jonsson och det var primärt henne Per Eriksson försökte skydda och inte sig själv när denne ringde larmsamtalet. Det var ju till Anncharlott Rudholms adress som han ville att polisbilen skulle köra, inte till hans egen. Uppgifterna har lämnats under ed och under punkten j) framgår vilka skiftande hotelser i övrigt som Martin Jonsson uttalat till Anncharlott Rudholm. Tingsrätten lägger därför Per Erikssons uppgifter till grund för bedömningen. Åtalet är därigenom styrkt och Martin

Jonssons agerande är att bedöma som ett olaga hot så som åklagaren har gjort gällande.

i) Denna punkt handlar om ett samtal från Anncharlott Rudholm till Camilla Rudholm. Samtalet föranledde Camilla Rudholm att larma polisen. När Camilla Rudholm tog emot samtalet var hennes dotter Hanna Jonsson närvarande och denna har vittnat om att samtalet har ägt rum och att det gjort Camilla Rudholm väldigt orolig. Tingsrätten har tagit del av ljudinspelningen av hur Anncharlott Rudholm reagerade när polisen ringde upp henne. Anncharlott Rudholm kändes då vid samtalet med Camilla Rudholm men ville tona ner det hela. Enligt Camilla Rudholm ska Anncharlott Rudholm ha skrikit att Martin Jonsson skulle mörda henne. Martin Jonsson har inte kunnat bidra med något under denna punkt. Det saknas skäl att ifrågasätta att det verkligen varit ett hot mot Anncharlott Rudholm denna dag från Martin Jonssons sida om endera att mörda eller skada och även Per Eriksson har varit i kontakt med polisen angående detta. Att Anncharlott Rudholm velat tona ner hotet för polisen, visar enligt tingsrättens mening, endast att hon ännu inte varit redo för det stora steg en polisanmälan skulle vara. Samma ambivalens kom hon ju att visa även senare. Det ska därför inte tolkas som att Anncharlott Rudholm velat beljuga Martin Jonsson. Utredningen är därför även i denna punkt tillräckligt stark för att åklagarens gärningspåstående ska anses styrkt.

j) Martin Jonsson har vidgått att han uttalat diverse hotelser mot Anncharlott Rudholm, men har uppgett sig vara säker på att han aldrig sagt något om att dränka henne i badkaret eller slå hennes hund. Bekanta, vänner och anhöriga har återberättat hot som de hört Anncharlott Rudholm berätta om. Följande hotelser ska ha förekommit, utan att Martin Jonsson ifrågasatt dem: att han ska ha velat skära ut hennes silikonbröst (Camilla Rudholm), skära halsen av henne (Jeanette Kervén), sätta henne i rullstol (Jeanette Kervén och Per

> Eriksson), möblera om hennes ansikte (Jeanette Kervén), slå ihjäl henne (Cecilia Gollby), skära sönder hennes ansikte med krossat glas (Per Eriksson) samt snitta upp henne i halsen med slöaste kniven (Jeanette Kervén). De hot som vittnena berättat om är inte ifrågasatta. Tingsrätten lägger dessa uppgifter till grund för bedömningen och finner att fler olaga hot har förekommit än de som förekommit under de tidigare delarna utav åtalet för grov fridskränkning. Dessa ska Martin Jonsson därför dömas för.

Frågan är hur gärningarna ska bedömas. Det står klart att gärningarna var och en utgjort led i en upprepad kränkning av Anncharlott Rudholms personliga integritet och varit ägnade att allvarligt skada hennes självkänsla. Frågan är dock om Martin Jonsson och Anncharlott Rudholm varit närstående i lagens mening. Det torde stå klart att lagstiftaren inte tänkt sig en situation som denna. Lagstiftaren har naturligtvis velat göra skillnad på kortvariga relationer där den som utsätts för våld snabbt lämnar och mer utdragna förlopp som leder till ett långsamt sönderfall i många avseenden, inklusive brottsoffrets egen försämrade självkänsla. Denna relation har inte följt någon sådan mall. Ingen vet hur Anncharlott Rudholm egentligen tänkte när hon slutade medverka i polisutredningen mot Martin Jonsson. De spår Anncharlott Rudholm lämnat efter sig i form av anteckningar, sms samt samtal med släkt och vänner har visat på motstridigheter. Faktum kvarstår dock att hon skötte detta på egen hand och tingsrätten har haft svårt att se att hon egentligen kunnat styra om och när hon skulle kunna lämna relationen. Martin Jonsson lämnade relationen genom att hans misshandel mot Anncharlott Rudholm ledde till hennes död. Det skulle vara stötande om den omständigheten att Martin Jonsson agerat så snabbt och brutalt mot Anncharlott Rudholm skulle ge honom någon form av fördel straffrättsligt. Såvitt tingsrätten har kunnat bedöma maktbalansen i förhållandet var det helt enkelt Martin Jonsson som hade det fulla inflytandet beträffande hur lång relationen egentligen skulle bli. Att den så snabbt slutade med att han förorsakade hennes död har därför ingen betydelse för tingsrätten i bedömningen om de varit närstående eller inte. Det skulle kunna ifrågasättas om

förekomsten av parallella relationer skulle kunna göra att Martin Jonsson och Anncharlott Rudholm inte skulle ha ansetts vara närstående. Bedömningen ska dock göras från brottsoffrets perspektiv. Martin Jonsson och Anncharlott Rudholm ska därför betraktas som närstående ur ett straffrättsligt perspektiv. Tingsrätten bedömer i konsekvens därmed att brottet är att rubricera som en grov fridskränkning.

Åtalet beträffande förtal

Martin Jonsson har vidgått att han ringt till Anncharlott Rudholms arbetsgivare Anna Collins Gustafsson och till denna uppgett att Anncharlott Rudholm missbrukat narkotika och varit narkotikapåverkad på arbetsplatsen. Han har sagt sig velat ge igen på Anncharlott Rudholm, men har ändå förnekat brott eftersom uppgiften enligt hans mening inte varit ägnad att utsätta henne för missaktning utan varit sann och det varit försvarligt att lämna uppgiften till arbetsgivaren.

Tingsrätten gör följande bedömning

Om det varit försvarligt att lämna uppgiften och om uppgiften var sann eller om Martin Jonsson hade skälig grund för den ska inte tingsrätten döma för förtal. Tingsrätten kan konstatera att samtalet till Anna Collins Gustafsson ringdes samma dag endast någon timme innan Martin Jonsson också kontaktade Cecilia Gollby för att, enligt hennes uppgift, varna henne för att Anncharlott Rudholm skulle lämna lägenheten och lämna henne med dubbelhyror. Tingsrätten finner därför att Martin Jonsson inte kan slippa straffansvar genom att påstå att hans åtgärd var försvarlig. Det är uppenbart att det han hade för ögonen denna dag var att förstöra Anncharlott Rudholms liv med alla medel han hade till buds. Åtalet för förtal är således styrkt.

Åtalet beträffande ringa narkotikabrott och dopingbrott

Martin Jonsson har erkänt dessa gärningar och har hörts över åtalet.

Det var Angelica Söderberg, även målsägande i målet, som lämnade in den väska där preparaten fanns. Preparaten har analyserats, så även Martin Jonssons blod och urin, och åklagaren har åberopat dessa analysbesked. Åtalet är därför styrkt och gärningarna ska bedömas så som åklagaren har gjort gällande.

Åtalet beträffande mord

Martin Jonsson har trots att han hänvisat till brister på klara minnesbilder från misshandeln på grund av eget intag av narkotika, läkemedel och narkotika vidgått att han förorsakat de skador som lett till hennes död. Han känns således vid det larmsamtal som ringdes från hans telefon och ifrågasätter inte heller att han varit på platsen. Kort efter samtalet greps han ju i Anncharlott Rudholms lägenhet och hade då hennes blod på både sina händer och andra ställen. Han har således underkastat sig ansvar för grov misshandel, synnerligen grovt brott, och grovt vållande till annans död.

Bevisningen beträffande mord

Martin Jonsson har hörts. Därtill har följande vittnen hörts på åklagarens begäran: Martin Jonssons nya bekantskap Helena Johansson, Anncharlott Rudholms granne Annie Jansson, polismännen Daniel Ask Kalman, Klara Berglund, Christian Clarkson och Linda Dahlström, ambulanssjukvårdarna Måns Jacobsson, Dimitris Ioannidis, Madeleine Mattiasson och Hawar Mahmod, kriminalteknikern Ulf Öhman, läkaren på beroendeakuten Erik Blomqvist och rättsläkaren Louise Steinhoff. En del av förhöret med målsäganden Angelica Söderberg har avsett även denna gärning.

Åklagaren har åberopat den skriftliga bevisning som framgår av åtalet. Försvararen har åberopat vissa sms och en anteckning till styrkande av att relationen med

Anncharlott Rudholm var pågående vilket i sin tur skulle visa att Martin Jonsson inte haft något uppsåt till mord.

Bakgrunden och upprinnelsen till den aktuella händelsen den 4 juni 2016

Följande är utrett om den aktuella kvällen den 3 juni 2016 och natten till den 4 juni 2016. Martin Jonsson befann sig under kvällen i flera områden i Stockholm. Efter midnatt, någon gång omkring kl. 01:00, befann sig Martin Jonsson tillsammans med några vänner på puben Anchor på Sveavägen. Han kom där att möta Helena Johansson med sällskap. Enligt Helena Johansson, vars uppgifter får stöd av de uppkopplingar mot telemaster som gjorts från Martin Jonssons telefon, tog de två en taxi till nattklubben Patricia efter att Anchor stängt kl. 03:00. Efter att de nekats inträde till Patricia tog de en ny taxi till Trångsund där Martin Jonsson sade att han hade några kompisar. Efter ett kortare besök i en lägenhet i Trångsund beställdes en ny taxi och de två lämnade tillsammans Trångsund. Helena Johansson steg ur taxibilen i Solna medan Martin Jonsson åkte vidare och anlände 05:10 till Anncharlott Rudholms adress på Bielkevägen 20 i Bromma.

Av sms-trafiken framgår att Anncharlott Rudholm och Martin Jonsson smsat varandra flera gånger under kvällen. Det sista smset från Anncharlott Rudholm till Martin Jonsson skickas kl. 20:58. Martin Jonsson skickade därefter ett flertal sms till Anncharlott Rudholm mellan klockan 21:14 och 05:06, huvudsakligen med frågor om varför hon inte svarade på hans meddelanden. Kl. 05:06 försökte Martin Jonsson också att ringa till henne.

Händelsen i lägenheten

Martin Jonsson har uppgett att han har väldigt få minnen från den aktuella kvällen och natten. Det mesta av det han minns har han fått återberättat för sig och när han vid huvudförhandlingen har fått ett flertal av sina uppgifter från tidigare förhör

upplästa har han huvudsakligen uppgett att han visserligen kan ha sagt det som står nedtecknat, men att han idag varken minns att han sagt det eller minns själva händelsen.

Det som ändå kan anses helt utrett är, som framgått, att Martin Jonsson anlände i taxi till Anncharlott Rudholms lägenhet kl. 05:10. Det har inte framkommit någonting som tyder på att Martin Jonsson tagit sig in olovligen i lägenheten, såsom exempelvis åverkan på dörrar eller fönster. Allt talar istället för att det är Anncharlott Rudholm som har släppt in Martin Jonsson i lägenheten. Flera omständigheter talar även för att Anncharlott Rudholm sovit fram till dess att Martin Jonsson anlände, varvid särskilt ska nämnas att klockan var efter 05:00, att hon inte besvarade Martin Jonssons samtal eller sms som skickades strax efter kl. 05.00 samt att hon endast bar underkläder när hon senare påträffades.

Martin Jonssons skor återfanns av polisen uppställda vid övriga skor i hallen och det förefaller troligt att Martin Jonsson och Anncharlott Rudholm ganska omgående förflyttade sig in i vardagsrummet, tillika sovrummet, som är beläget alldeles intill hallen. Annie Jansson, som bor två våningar ovanför Anncharlott Rudholm, och som hade fönster öppet denna natt har på ett tydligt sätt uppgett att hon vaknade kl. 05:12 av tre kraftiga bankningar och en mansröst som skrek ”varför ljuger du för mig?”. Annie Jansson lämnade i princip samma uppgifter i det polisförhör som hölls redan en timme efter händelsen och tingsrätten bedömer uppgifterna som mycket tillförlitliga. Detta ger starkt stöd dels för att misshandeln av Anncharlott Rudholm påbörjades tämligen omedelbart efter Martin Jonssons ankomst till lägenheten 05:10, dels att den tydliga svartsjukan från Martin Jonssons sida varit åtminstone en utlösande faktor till misshandeln. Den senare slutsatsen får även stöd av Martin Jonssons uppgifter i larmsamtalet till SOS.

Det är inte utrett exakt hur länge misshandeln pågick men det står klart att Martin Jonsson ringde larmsamtalet kl. 05:23, dvs. 13 minuter efter ankomsten i taxi.

Annie Jansson har också uppgett att hon hörde en kvinna gråta och hulka. Sedan ersattes detta med ett slags kvidande eller gnyende. Hon har inte kunnat uppskatta hur länge hon hörde de olika ljuden. I stället hade hon somnat till och vaknade först när polisen slog in rutan till porten. Martin Jonsson är i samtalet uppenbart stressad och uppjagad och uppger bland annat att han har slagit sin flickvän, att hon spottar blod och att hon är trasig.

Efter att polis och ambulans anlänt till platsen fördes Anncharlott Rudholm i medvetslöst tillstånd till Karolinska sjukhuset. Hon avled den 7 juni 2016.

Närmare om den tekniska och rättsmedicinska bevisningen

Martin Jonsson har erkänt att det är han som har tillfogat Anncharlott Rudholm de skador som anges i åtalet. Följande utredning har lagts fram för att närmare utreda Martin Jonssons tillvägagångssätt vid tillfogandet av skadorna samt skadornas omfattning.

Enligt den blodbildsanalys som gjorts av kriminalteknikern Ulf Öhman, som även hörts som vittne i målet, kan följande slutsatser dras rörande misshandeln. Slutsatserna är uppdelade i tre nivåer utifrån Ulf Öhmans grad av säkerhet på respektive slutsats.

Undersökningen *visar* att Anncharlott Rudholm har utsatts för upprepat våld i form av slag, stöt, knuff, spark eller dylikt samt att en blodig kroppsdel någon gång under händelsen funnits i golvnivå och där utsatts för våld. Till grund för denna slutsats talar främst omfattningen av blodstänken, att blod hamnat på vissa ytor vid ett flertal olika tillfällen och den låga höjd som blodet på vissa väggar hamnat på.

Undersökningen ger vidare *starkt stöd* för att våldet som Anncharlott Rudholm utsatts för har varit kraftigt och haft hög energi samt att antalet slag/sparkar varit

fler än tio stycken. Till grund för dessa slutsatser talar främst avståndet till väggarna från platsen där misshandeln ägde rum samt omfattningen av blodstänk på väggar, möbler och kläder. Ulf Öhman har i förhör uppgett att det inte går att säga exakt hur många slag/sparkar det rört sig om och att det inte kan uteslutas att det varit färre slag än tio. Han har dock uppgett att tio för honom framstår som en låg siffra och att han skulle bli mycket förvånad om det var fråga om färre än tio. Var särskilt gäller stödet för att det varit fråga även om sparkar har denna slutsats delvis grundats på undersökningen av Martin Jonssons kläder, i synnerhet det blodmättade området längst ner på höger byxben med omgärdande oregelbundna blodlinjer. På det byxbenet anträffades även ett långt hårstrå.

Undersökningen *ger stöd* för att våldet återupptagits efter en paus på minst några minuter, att Anncharlott Rudholm inte förflyttat sig/blivit förflyttad varken under eller efter händelsen samt att större delen av misshandeln skett då Anncharlott Rudholm funnits på en låg nivå/haft en låg kroppsställning som t.ex. hukande, sittande, knästående eller dylikt. För slutsatsen om pausen talar det faktum att det på tre ställen påträffades koagulerat eller delvis koagulerat blod, dvs. blod som hade stelnat redan när det träffade ytan. Om det kan uteslutas att det koagulerade blodet hamnat på ytorna genom att det stänkt från någon annan person under t.ex. de sjukvårdande insatserna, skulle förekomsten av detta blod visa att det skett en paus i misshandeln. För slutsatsen om den låga kroppsställning som Anncharlott Rudholm befunnit sig på talar vinklarna och sättet som en del av blodstänket har träffat väggar och föremål på.

Obduktion av Anncharlott Rudholms kropp genomfördes av rättsläkaren Louise Steinhoff, som också hörts som vittne i målet. Tingsrätten konstaterar att samtliga av åklagaren påstådda skador – vilka Martin Jonsson erkänt att han tillfogat Anncharlott Rudholm – återfinns i det rättsmedicinska utlåtandet som Louise Steinhoff närmare utvecklat vid huvudförhandlingen. Tingsrätten redovisar här därför inte skadornas omfattning i detalj.

Vad särskilt gäller tillvägagångssättet och omfattningen av våldet framgår att skadorna uppkommit till följd av ett flertal, minst sex-åtta separata slag, islag och/eller sparkar mot huvudregionen. Louise Steinhoff har uppgett att det kan röra sig om fler slag/sparkar men att det inte kan vara färre än sex. Detta har hon grundat på själva skadebilden. Slagen har enligt Louise Steinhoff varit kraftiga, högst sannolikt knytnävsslag, eftersom det i flera fall rör sig om rena benbrott och inte endast sprickor. En del av skadorna är typiska om man använder kraftigt våld med händerna. Enligt Louise Steinhoff är dödsorsaken de hjärnskador som Anncharlott Rudholm fått till följd av blödningar uppkomna efter skall- och ansiktsskadorna.

Av den rättsmedicinska undersökningen av Martin Jonsson efter händelsen framgår bl.a. att det påträffades intorkad vätska – t.ex. blod – i Martin Jonssons ansikte, på händerna och på foten och han hade tecken på trubbigt och skärande våld på höger hand. På de bilder som togs av polisen vid ankomsten till arresten framgår vidare att Martin Jonssons händer var påtagligt blodiga och svullna, särskilt den högra.

Enligt analysbeskedet från det blodprov som togs på Martin Jonsson kl. 11:00 på förmiddagen den 4 juni 2016 hade Martin Jonsson spår av såväl alkohol som flera narkotikapreparat i blodet. Analysen av urinprovet som togs senare samma kväll, efter att Martin Jonsson befunnit sig i arresten hela dagen, visar vidare på spår av ytterligare narkotika- och dopningspreparat.

Tingsrättens slutsatser av den tekniska och rättsmedicinska bevisningen

Det är enligt tingsrätten helt utrett att misshandeln till fullo ägt rum på den plats där Anncharlott Rudholm återfanns av polisen samt att allt blod som påträffades i lägenheten, med undantag för det blod som påträffades i Martin Jonssons skor, tillhörde Anncharlott Rudholm. Martin Jonsson har inte fått några egna skador efter händelsen, bortsett från en liten sårskada under foten efter att han råkat trampa i det

glassplitter som hamnade i trappuppgången i samband med att polisen slagit in fönstret till entrén, och det står helt klart att angreppet skett enbart från Martin Jonssons sida och att Anncharlott Rudholm inte har haft någon chans överhuvudtaget att försvara sig. Vad särskilt gäller det sistnämnda ska nämnas att Martin Jonsson uppgett att han vid tidpunkten vägde omkring 115 kilo. Anncharlott Rudholm vägde enligt obduktionsprotokollet 59 kg och var 160 cm lång. Det var således en betydande fysisk underlägsenhet för Anncharlott Rudholm gentemot Martin Jonsson.

Det står vidare klart att våldet riktats enbart mot huvudet, att det varit mycket kraftigt, samt att Anncharlott Rudholm haft en låg kroppsställning under delar av misshandeln, troligen liggande mot bakgrund av det kraftfulla angreppssättet och avsaknaden av kontaktspår på väggar och möbler. I dessa delar finns inte skäl att ifrågasätta varken Ulf Öhmans eller Louise Steinhoffs slutsatser. Vad gäller antalet slag/sparkar har Louise Steinhoff uppgett att det varit minst sex stycken medan Ulf Öhman uppgett att det mesta talar för att det varit minst tio. Martin Jonsson själv har i tidigare förhör uppgett att han säkert slagit 15–20 slag, men har vid uppläsning av detta vid huvudförhandlingen sagt att han varken kan minnas att han sagt eller gjort detta. Det rörde sig enligt honom troligen om en uppskattning från hans sida utifrån de uppgifter om skadorna som han fått återberättat för sig. Det är inte heller rimligt att tro att Martin Jonsson i sitt uppvarvade tillstånd verkligen räknat slagen.

Det kan därmed i och för sig endast sägas vara fullständigt klarlagt att minst sex slag/sparkar har utdelats. Mot bakgrund av såväl Ulf Öhmans som Louise Steinhoffs bedömning om hur kraftigt våld som använts respektive hur kraftigt våld som krävs för att orsaka de aktuella skadorna kan konstateras att om så är fallet skulle dessa slag/sparkar ha utdelats med en högst anmärkningsvärd kraft. Detta talar för att slagen varit fler än sex.

Vad särskilt gäller frågan om någon spark överhuvudtaget har utdelats eller om det bara rört sig om slag så anser tingsrätten att detta påstående från åklagaren om att även minst en spark förekommit är helt styrkt utifrån den kompletterande blodanalys som gjorts av Martin Jonssons jeans. Martin Jonssons nedre högra byxben var täckt av en större blodansamling som inte uppstått genom enbart blodstänk. Sättet som blodlinjerna runtomkring är oregelbundet formade talar enligt utredningen för att ett hårbeklätt huvud eller ett textilföremål med långa fibertrådar, enligt Ulf Öhman exempelvis en matta, har haft kontakt med ytan. Det har inte påträffats något sådant föremål eller annars framkommit något tecken på att Martin Jonsson skulle ha kommit i kontakt med något sådant objekt med sitt byxben. Därtill ska nämnas att ett långt hårstrå, som i och för sig inte är utrett vem det tillhörde, påträffades på byxbenet. Anncharlott Rudholm hade långt hår medan Martin Jonsson var rakad på huvudet. Förhållandena ovan kan enligt tingsrätten inte leda till någon annan slutsats än att åtminstone en spark utdelats av Martin Jonsson. Det får även anses klarlagt att denna har utdelats när Anncharlott Rudholm varit liggande eller i vart fall varit i en hukande eller sittande position.

Martin Jonsson har vidare i polisförhör uppgett att han ”suttit och matat på henne”, vilket han dock inte kunnat minnas vid huvudförhandlingen. På frågan om vad ”matat” innebär för honom har han uppgett att han troligen menat att han suttit grensle över Anncharlott Rudholm och slagit ett flertal slag. Uppgifterna får stöd av blodbildsanalysens slutsatser avseende den låga höjd som Anncharlott Rudholm befunnit sig på vid åtminstone några slag samt det nära avstånd som Martin Jonsson enligt analysen måste ha befunnit sig till Anncharlott Rudholm under misshandeln. Tingsrätten anser det därför utrett att Martin Jonsson åtminstone i något skede har suttit på Anncharlott Rudholm när han slagit henne.

Vad gäller den paus i misshandeln som enligt åklagaren har skett gör tingsrätten följande överväganden. Enligt slutsatserna från blodbildsanalysen visar det koagulerade blodstänket att det varit en paus i misshandeln, förutsatt att ett

alternativt uppkomstsätt, exempelvis genom de sjukvårdande insatserna, helt kan uteslutas. Samtliga poliser och ambulanssjukvårdare – åtta stycken totalt – som var närvarande i lägenheten innan Anncharlott Rudholm fördes därifrån har hörts i målet och särskilt fått frågor om de tagit av sig några handskar eller annars gjort eller sett något som kan ha orsakat att blod från Anncharlott Rudholms kropp stänkte. Inget av vittnena påstår sig ha sett eller gjort detta och de som burit handskar har uppgett att de i regel tar av sig dessa på ett försiktigt sätt.

Trots detta går det enligt tingsrätten inte att bortse från följande omständigheter. Det påträffades endast koagulerade eller delvis koagulerade blodfläckar på *tre* ställen i hela lägenheten; två på den s.k. södra väggen bakom TV:n och en på TV-bänken. Båda dessa platser är belägna ett par meter från platsen där Anncharlott Rudholm påträffades. Några närmare detaljer om exakt hur det gick till när Anncharlott Rudholm bars ut ur lägenheten har inte framkommit. Flera vittnen har uppgett att det var dunkelt och förhållandevis mörkt i lägenheten. Det är vidare okänt exakt hur Martin Jonsson rörde sig i lägenheten och vad denne gjorde från det att han ringde larmsamtalet fram till dess att polisen anlände, vilket var en period då han bar en stor del av Anncharlott Rudholms blod på sig. Vid en samlad bedömning anser tingsrätten inte att det kan uteslutas att de tre koagulerade blodstänken kan ha uppkommit på något annat sätt än genom ytterligare ett slag eller en spark mot Anncharlott Rudholm. Det är därmed inte styrkt att det har skett en paus i misshandeln.

Det saknas enligt tingsrätten helt skäl att ifrågasätta de uppgivna analysresultaten från Martin Jonssons blod och urin. Att Martin Jonsson, som medgett att han har stora problem med framförallt narkotika och har sökt hjälp för detta, varit klart påverkad av såväl alkohol som narkotika vid gärningstillfället är därför utrett.

Sammanfattningsvis gör alltså tingsrätten bedömningen att Martin Jonsson har tillfogat Anncharlott Rudholm de skador som anges i åtalet genom att stående och

sittande på henne utdela ett flertal – minst fem men troligen fler – mycket kraftfulla slag samt åtminstone en spark. Sparken har skett när Anncharlott Rudholm varit liggande. Slagen och sparken har enbart riktats mot Anncharlott Rudholms huvud, ansikte och hals och Anncharlott Rudholm har befunnit sig på samma plats och helt saknat möjligheter att undkomma eller försvara sig mot angreppet. Det har rört sig om ett och samma händelseförlopp utan någon paus.

Att Martin Jonsson, i enlighet med sitt erkännande, gjort sig skyldig till en omfattande och allvarlig misshandel av Anncharlott Rudholm står alltså klart. Frågan tingsrätten har att ta ställning till härnäst är om Martin Jonsson haft uppsåt att döda Anncharlott Rudholm och därför ska dömas för mord.

Allmänt om uppsåtsbegreppet

Ansvar för mord förutsätter – förenklat – att den som begår gärningen har handlat med uppsåt och att uppsåtet har omfattat effekten att den angripne personen skulle dö. Gärningsmannen måste ha varit medveten om gärningen i tillräckligt hög grad för att uppsåt ska anses föreligga, vilket utesluter ansvar då någon agerat exempelvis i sömnen.

Självförvållat rus innebär inte att kravet på uppsåt kan efterges. Istället måste en vanlig uppsåtsprövning göras även i dessa situationer. Det förhållandet att gärningsmannen varit omdömeslös på grund av ett självförvållat rus medför inte att han eller hon har saknat uppsåt (NJA 2012 s. 45).

Om avsikten med gärningen är att uppnå en viss effekt har gärningsmannen handlat med avsiktsuppsåt. Det kan redan här konstateras att det inte varit fråga om något avsiktsuppsåt i målet mot bakgrund av vad som är utrett om händelsen och Martin Jonssons agerande. Inget tyder nämligen på att han hade planerat att döda Anncharlott Rudholm. Han hade tillbringat kvällen först med Angelica Söderberg

och sedan med den nyfunna bekantskapen Helena Johansson. Martin Jonsson och Anncharlott Rudholm hade via sms tidigare under kvällen till och med diskuterat planer inför den 4 juni. Det tycks närmast som om Martin Jonsson helt plötsligt kommit på att han var svartsjuk och helt tappat spärrarna.

Om gärningsmannen inte har haft avsikt att uppnå en viss effekt, men väl förstått att effekten skulle inträffa eller att den var i princip oundviklig, har gärningsmannen handlat med insiktsuppsåt. Vid ett insiktsuppsåt krävs det att gärningsmannen någon gång under gärningen plötsligt förstår vad effekten kommer att bli. Det krävs emellertid inte att gärningsmannen uppfattat det som helt uteslutet att han skulle missta sig. Vad som talat för att Martin Jonsson haft insikt om effekten skulle kunnat vara de multipla skadorna som blev Anncharlott Rudholms dödsorsak. Det har emellertid varit mörkt i lägenheten så tingsrätten kan inte utgå från att Martin Jonsson rent faktiskt noterade den fulla omfattningen av de skador han förorsakade på Anncharlott Rudholms huvud och ansikte. Hon hade också egen andhämtning under perioden då misshandeln pågick. Det är dock klarlagt att det blött ur såväl ögonen som svalget, vilket gör att tingsrätten ställer sig frågande inför att han inte märkte det. Det är ju fråga om blod från minst två olika skadade områden och förekomsten av blödningar från ögon och svalg måste ha varit en oerhört allvarlig varningssignal om vad som höll på att hända med Anncharlott Rudholm. Stanken av blod och – framför allt - avföring, som polismännen och ambulanssjukvårdarna vittnat om, måste emellertid även Martin Jonsson ha märkt. När i misshandeln detta blev påtagligt kan emellertid inte tingsrätten spekulera i. Det är inte uteslutet att det kan vara en effekt av det sista slaget eller sparken och att det var det som slutligen fick Martin Jonsson att besinna sig. Det kan således inte ansett styrkt att Martin Jonsson haft insikt om den effekt han förorsakat. Kvar finns då att bedöma endast den lägsta formen av uppsåt, nämligen det så kallade likgiltighetsuppsåtet.

Om gärningsmannen varit medveten om *risken* för effekten och förhållit sig likgiltig inför denna, dvs. inte låtit risken utgöra ett skäl att avstå från gärningen, då har gärningsmannen handlat med likgiltighetsuppsåt.

I allmänhet gäller att risken för effekten ska ha varit avsevärd utifrån gärningsmannens perspektiv. Insikt om att det förelåg en mycket hög sannolikhet för effekten är dock normalt tillräckligt för att uppsåt ska anses föreligga (Se NJA 2004 s. 176). Prövningen ska ske med utgångspunkt i omständigheterna vid gärningen.

Högsta domstolen har nyligen i mål B 379-16, dom meddelad den 14 juli 2016, förtydligat prövningen av likgiltighetsuppsåtet. HD uttalar att beviskravet vid prövningen av om likgiltighet har förelegat – när det har konstaterats att gärningsmannen var medveten om risken – är att det ska vara ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har varit likgiltig inför effekten eller gärningsomständigheten. Gärningsmannen har normalt varit likgiltig inte bara i de fall där han uppfattade att det fanns en mycket hög sannolikhet utan också när han annars trodde – i betydelsen utgick från eller antog – att effekten skulle inträda eller att gärningsomständigheten förelåg. Om gärningsmannen inte trodde detta, har han i allmänhet inte varit likgiltig.

Högsta domstolen konstaterar vidare att vid bedömningen av om likgiltighetsuppsåt har förelegat ”kan det i en del fall ha betydelse t.ex. om gärningsmannens beteende varit hänsynslöst eller om han har varit i en upprörd sinnesstämning eller haft ett intresse i gärningen. Omständigheter av detta slag är dock bara bevisfakta som kan vara till stöd för bedömningen och som måste behandlas med försiktighet och urskillning. Vilka omständigheter som är av betydelse för bedömningen växlar beroende på förhållandena i det enskilda fallet. Vid impulsstyrda våldsbrott är angreppssättet och den effekt som detta typiskt sett är ägnat att orsaka normalt en

utgångspunkt. Exempelvis är knivhugg mot halsen, bröstet eller ryggen typiskt sett förenade med livsfara (se bl.a. NJA 2011 s. 563)".

Har Martin Jonsson begått gärningen med likgiltighetuppsåt?

För att döma Martin Jonsson till ansvar för mord måste denne alltså åtminstone ha insett att det fanns en avsevärd risk för att Anncharlott Rudholm skulle avlida om han utövade det aktuella våldet mot hennes huvud, hals och ansikte. Det måste därtill anses ställt utom rimligt tvivel att han förhållit sig likgiltig inför denna risk, dvs. inte låtit risken utgöra ett skäl att avstå från misshandeln.

Som framgått är det i målet utrett att Martin Jonsson, både stående och sittande på Anncharlott Rudholm, har utdelat ett flertal mycket kraftfulla slag och minst en spark mot hennes huvud, hals och huvud. Anncharlott Rudholm har vid ett flertal av slagen samt sparken befunnit sig i en låg kroppsställning – troligen liggande – och helt saknat möjlighet att försvara sig eller undkomma våldet.

Tingsrätten anser mot bakgrund av vad som framkommit att våldet från Martin Jonsson visat på en påtaglig hänsynslöshet från hans sida och inneburit en uppenbar livsfara för Anncharlott Rudholm. Bara att rikta ett enstaka kraftigt slag mot hals, huvud och ansikte mot en person som befinner sig i en helt skyddslös och märkbart fysiskt underlägsen position är förenat med livsfara. Detta bör för övrigt vara en uppenbar risk som var och en måste inse. Martin Jonsson har riktat ett flertal sådana slag mot Anncharlott Rudholms hals, huvud och ansikte, varvid även sparken särskilt måste framhållas. Risken för att Anncharlott Rudholm skulle avlida till följd av detta angreppssätt måste för Martin Jonsson ha framstått som avsevärd, för att inte säga mycket hög. Detta i synnerhet med beaktande av dels att Martin Jonsson flera gånger tidigare har dömts för liknande våldsbrott med synnerligen allvarliga skador som följd (i ett fall avled målsäganden efter att domen för grov misshandel

vunnit laga kraft), dels att han under huvudförhandlingen sagt sig ha full insikt om sina egna fysiska krafter i jämförelse med Anncharlott Rudholms.

Det kan argumenteras för att det upprörda tillstånd som Martin Jonsson har befunnit sig i kan ha påverkat hans förmåga att just i gärningsögonblicket inse risken. Tingsrätten anser dock att risken varit så pass uppenbar för Martin Jonsson att detta saknar någon avgörande betydelse. Vid en sammantagen bedömning anser tingsrätten därmed att Martin Jonsson varit väl medveten om den betydande risken för effekten att Anncharlott Rudholm skulle avlida till följd av det våld han utsatte henne för.

Vad därefter gäller frågan om det är ställt utom rimligt tvivel att Martin Jonsson varit likgiltig inför denna risk anser tingsrätten att det upprepade och kraftfulla våldet, som trots att visst blodvite måste ha uppkommit direkt inte fick Martin Jonsson att sluta, inte kan tala för någon annan slutsats. Försvaret har bl.a. gjort gällande att Martin Jonssons tidigare våldsbrott riktats mot personer som han inte känner, till skillnad mot i detta fall där det rörde sig om en person han tyckte om och avsåg att bygga upp en framtid med och därför knappast velat beröva livet. Försvararen har i det sammanhanget lyft fram hur Martin Jonsson lät i larmsamtalet och att han upprepat ropade för att få Anncharlott Rudholm att svara honom. Polismannen Daniel Ask Kalman har emellertid uppgett att Martin Jonsson vid ingripandet pratat om att det varit förmildrande för honom att han lagt henne i sidoläge och larmat ambulans och att detta skulle innebära att han inte skulle kunna dömas för mord. Tingsrätten ifrågasätter inte att Martin Jonsson kan ha haft dubbla syften med sitt larmsamtal eller att han från sin sida kan ha föreställt sig en framtid med Anncharlott Rudholm. Framtidsplanerna borde dock snarare ha utgjort en omständighet som rimligen borde ha gjort att Martin Jonsson avstod från gärningen med den avsevärda risk för konsekvensen som tingsrätten ovan funnit att Martin Jonsson varit medveten om. Inte ens detta utgjorde dock ett skäl för Martin Jonsson att avstå från att utföra gärningen.

Sammantaget anser tingsrätten att det är utrett att Martin Jonsson till fullo har insett den stora risken för att Anncharlott Rudholm skulle avlida av det våld han utsatte henne för, samt förhållit sig uppenbart likgiltig inför denna risk. Det som är utrett om Martin Jonssons påverkan av narkotika, dopingpreparat och alkohol vid tillfället innebär inte någon skillnad i tingsrättens uppsåtsbedömning. Han har därmed begått den åtalade gärningen med uppsåt. Gärningen ska rubriceras som mord.

Åtalet för gärningar riktade mot Angelica Söderberg

Martin Jonsson har uppgett sig varken kunnat erkänna eller förneka gärningarna. På grund av eget intag av narkotika, läkemedel och anabola steroider saknar han minnebilder av de påstådda händelserna.

Han har hörts över åtalet. På åklagarens begäran har målsägandeförhör hållits med Angelica Söderberg samt vittnesförhör mer kuratorn Stefan Björkqvist. Den av åklagaren åberopade skriftliga bevisningen framgår av åtalet.

Inledningsvis är det utrett att Martin Jonsson och Angelica Söderberg träffades på dejtingsajten Badoo. De fick kontakt i januari detta år och det började med att de skrev till varandra. Sedan började de träffas och hade någon typ av relation. Martin Jonsson berättade för Angelica Söderberg att han även träffade Anncharlott Rudholm och tänkte satsa på denna. Det var trots allt mycket fram och tillbaka i deras relation och Angelica Söderberg var även med Martin Jonsson vid ett tillfälle då denne i början av juni sökte vård för sitt psykiska mående och missbruk. Dagen innan Martin Jonsson utsatte Anncharlott Rudholm för så mycket våld att hon dog överraskade han Angelica Söderberg med nya utemöbler.

Angelica Söderberg har uppgett bl.a. följande. Hon är något osäker på i vilken ordning olika saker har hänt, men har försökt berätta efter bästa förmåga.

Martin Jonsson hade sovit över hos henne. Han kände väl till att hon skulle upp och jobba och att han då var tvungen att också lämna hennes lägenhet. Hon jobbar som undersköterska och skulle börja jobba kl. 07:00 på Södersjukhuset. Martin Jonsson blev irriterad för att hon väckte honom. När hon hade gått ut till hallen kom Martin Jonsson och ville att hon skulle lämna över sin telefon till honom. Hon ville inte ge honom den. Då tog Martin Jonsson hennes telefon och slängde den på golvet och därefter stampade på den. Martin Jonsson tog sedan upp några sedlar, tog ett grepp om hennes nacke och försökte stoppa in sedlarna i hennes mun. Därefter gick de ut och tanken var att hon skulle köra Martin Jonsson till Gullmarsplan. Martin Jonsson ändrade sig dock och krävde att hon i stället skulle köra till Alvik. Han anvisade en plats att stanna på i närheten av en skog. Då hade han hunnit bli jättearg. När hon försökte starta bilen igen tog Martin Jonsson hennes bilnycklar och kastade dem i ansiktet på henne. Det blev ett blåmärke under hennes ena öga. Sedan hotade han att ta nycklarna och sticka ut hennes ögon. Martin Jonsson hade en Coca cola-burk i handen som han tog sönder och han slog ett slag med knytnäven mot bilens innertak. Dessutom tog han tag med sin hand om hennes hand och sa att han skulle bryta av hennes fingrar. Hon fick panik och skulle ta av sig säkerhetsbältet. Då tog Martin Jonsson tag i säkerhetsbältet och tryckte det mot hennes hals. Hon kastades mot sätet. Därefter sa han till henne att han skulle ringa hennes föräldrar och att de skulle betala 50 000 kr. Om de inte gjorde det skulle något hända med henne. Martin Jonsson ringde sedan upp någon kompis och sa att hon hade 50 000 kr i skulder till honom. Martin Jonsson presenterade sedan ett val för henne. Endera kunde de gå till ett vattendrag i närheten så kunde han kasta en sten i hennes huvud så att hon dog, eller så kunde han slå henne i ansiktet för att skada okbenet. Han berättade i detalj för henne vilka skador hon då skulle få. Hon fick dödsångest. De åkte tillbaka hem till hennes lägenhet. När de satt i bilen sa han till henne: ”vad fan hur du ser ut”. Det hade då börjat svullna upp runt ögat. Martin Jonsson tryckte med

sitt finger i svullnaden och sa att den skulle gå ner lättare då. När de kom hem till henne lade de sig och sov en stund. Hon vaknade sedan först av de två och funderade på om hon skulle fly därifrån. Men hon var rädd att han skulle komma i kapp henne. När Martin Jonsson vaknade var han fortfarande förbannad. Han gick och hämtade en liten svart metallkrok som hon ännu inte hunnit sätta upp i lägenheten. Därefter tog han av henne trosorna och sa att han skulle sprätta upp hennes underliv med kroken. Han ändrade sig sedan och sa att han i stället skulle kväva henne med kudden i sängen. Martin Jonsson beordrade henne att lägga sig mot kudden. Hon vågade inte göra det utan satt bara på sängen. Då slog han henne i stället på huvudet och på låret. Därefter sa han att de skulle åka ut och äta. Han instruerade henne att sminka över svullnaden och kommenterade sedan hennes ansikte och sa att hon såg ut som en hora. De åkte till en sportbar vid Gullmarsplan. Han beställde in mat medan hon sa att hon mådde för illa för att äta. Martin Jonsson sa att det berodde på att hon var i ett chocktillstånd. Han sa att det skulle bli bättre och att hon skulle tänka på annat. Martin Jonsson drack öl och spelade Black Jack. Vid 23-tiden frågade hon Martin Jonsson om hon fick åka hem och det sade han okej till.

Hon gick senare och sökte vård på sin arbetsplats. Hennes skador fotograferades på akutmottagningen. Sedan har hon också besökt en kurator på sjukhuset, vittnet Stefan Björkqvist. Anledningen till att detta har kommit till polisens kännedom är att hon lämnat in en väska till polisen som innehöll Martin Jonssons saker, bl.a. narkotika och anabola steroider. Hon blev därför förhörd och berättade även om vad som hänt henne. Polisen lovade att inte kontakta hennes anhöriga, men gjorde detta ändå bakom hennes rygg. Då beslutade hon sig för att inte delta något mer i polisutredningen.

Efter detta var det ett uppehåll i relationen. Hon tyckte om Martin Jonsson. När han var sitt vanliga jag var han väldigt snäll mot henne. Martin Jonsson var omtänksam

och lyfte upp henne positivt och fick henne att känna sig bra vad gäller de saker hon hade komplex för.

Stefan Björkqvist har uppgett bl.a. följande. Han träffade Angelica Söderberg i samband med att hon hade blivit misshandlad. För att få tag i henne fick han ringa hennes mamma. Detta berodde på att Angelica Söderbergs mobiltelefon var sönder. När han träffade Angelica Söderberg var hon fortfarande i chock. Han bedömde att hon var orolig och rädd samt hade skuld- och skamkänslor. Angelica Söderberg berättade att mannen hade sovit hos henne och att de skulle upp tidigt för att hon skulle gå till jobbet. Hon skulle åka bil och han följde med henne i bilen. Det hade blivit en lång dag i bilen. Angelica Söderberg uppgav att hon hade blivit misshandlad under bilfärden. När han träffade henne hade hon fortfarande kvar märken efter misshandeln. Mannen hade också uttalat dödshot. Så småningom hade det också blivit något slags restaurangbesök men sedan hade hon kunnat ta sig från mannen. De diskuterade om Angelica Söderberg borde polisanmäla men Angelica hon kände sig osäker på det. Vad han minns om våldet var att det varit flera händelser.

Martin Jonsson har inte kunnat tillföra något i denna del annat än att han tror att Angelica Söderbergs har försökt tala sanning och han har någon minnesbild av att han befunnit sig i en bil. Han har fått detta återberättat för sig av Angelica Söderberg. Han har sett bilder av skadorna på henne, men när de träffades två veckor efter händelsen hade det nästan läkt men det syntes fortfarande en blånad.

Tingsrätten gör följande bedömning

Angelica Söderberg utsaga får i kontrollerbara delar stöd av fotografierna av hennes skador. Därtill kommer att hon i samband med händelsen sökte vård och tog en kuratorkontakt. Vid den tidpunkten hade Anncharlott Rudholm ännu inte kontaktat polis och sedermera avlidit av Martin Jonssons våld. Detta var således inget som

florerade i media vid tidpunkten. Det finns också anmärkningsvärda likheter i hur de som återberättat Anncharlott Rudholms uppgifter berättat om Martin Jonssons våld och hot mot denna och det Angelica Söderberg har berättat om hur Martin Jonsson agerat mot henne denna dag. Tingsrätten finner därför att åtalet mot Angelica Söderberg är styrkt i sin helhet. Gärningarna är att bedöma så som åklagaren har gjort gällande.

Påföljd

Tingsrätten anser att påföljden ska bestämmas till fängelse på livstid.

Högsta domstolen har nyligen prövat utrymmet för att döma till fängelse på livstid efter en lagändring som gjordes år 2014 (se NJA 2016 s. 3). Slutsatsen blev att det tillägg som gjordes av orden ”om omständigheterna är försvårande” som ett krav för att livstids fängelse skulle tillämpas vid mord, i sin ordalydelse stod i strid med lagstiftarens ambition uttryckta i propositionen om att livstids fängelse skulle utgöra ett normalstraff i den bemärkelsen att det förutses dömas ut i en majoritet av fallen. Högsta domstolen fann omformuleringen otydlig och slutsatsen blev därför att omformuleringen inte kunde förändra det rättsläge som blev resultatet av 2009 års reformering av straffskalan för mord (jfr NJA 2013 s. 356 och prop. 2008/09:118 s. 43).

Exempel på omständigheter som höjde straffvärdet enligt nyss nämnda proposition var bl.a. om brottet riktat sig mot en närstående, vilket tingsrätten funnit vara fallet i ställningstagandet om övriga brott mot Anncharlott Rudholm skulle rubriceras som grov fridskränkning eller som enskilda gärningar riktade mot henne. I skärpande riktning skulle också beaktas om gärningsmannen tidigare angripit brottsoffret och om brottsoffret har befunnit i en skyddslös ställning. I mildrande riktning skulle kunna beaktas om den tilltalade har haft svårt att besinna sig eller brottet har

föregåtts av ett kraftigt provocerande beteende. Även att brottet har begåtts under påverkan av en psykisk störning eller att gärningsmannen av någon annan orsak har haft starkt nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande.

Tingsrätten gör följande överväganden. Förutom att i sig ha ansetts varit närstående till Anncharlott Rudholm har Martin Jonsson under en kort intensiv period begått allvarliga brott mot Anncharlott Rudholm varav det våld som ledde till att hon fick revbensfrakturer får anses vara det allvarligaste. Även om Anncharlott Rudholm frivilligt släppte in Martin Jonsson har hon inte haft anledning att tro att hon skulle mötas av detta våld. Dagen innan hade ju bl.a. följande sms-kommunikation varit mellan parterna:

Martin Jonsson till Anncharlott Rudholm: ”Sant ju vad ska jag säga är ju blyg över dig du är för vacker för mig vågar ju knappt krama dig längre”

Anncharlott Rudholm som svar till Martin Jonsson: ”Men… Jag gillar dig, och vill gärna ha dig i min närvaro hela tiden”.

Framåt kvällen och natten kom sms:en dock att handla om vem som inte ringde vem och andra prioriteringar, men inget som kan ha gjort att Anncharlott Rudholm har behövt känna sig särskilt orolig för att släppa in Martin Jonsson i sin lägenhet just denna gång, se ovan angående att inget tydde på att Martin Jonsson hade ett avsiktsuppsåt. Hon har inte på ett rimligt sätt kunnat ha någon beredskap om vad som skulle komma att hända henne och således varit skyddslös.

Något som varit mycket försvårande har dock varit att Anncharlott Rudholm varit fysiskt totalt underlägsen Martin Jonsson och blodbildsanalysen har visat att hon aldrig hade någon som helst chans att undkomma hans våld. Att åklagaren inte förmått leda i bevis att Martin Jonsson tagit en paus i misshandeln har ingen stor betydelse mot denna bakgrund.

Vad gäller förmildrande omständigheter runt själva gärningen och hur Martin Jonsson kan ha uppfattat situationen kan tingsrätten först konstatera att självförvållat rus och liknande tillstånd inte har ansetts innebära att de krav på uppsåt som annars gäller för ansvar ska efterges (jfr NJA 2011 s. 563). Redan i början av larmsamtalet till SOS Alarm uttryckte Martin Jonsson följande: ”Jag har slagit min flickvän. Det har gått åt helvete. Hon ligger och spottar blod här. Jag sitter kvar. Ni får komma och ta mig.” Med tanke på den korta period det kan ha handlat om i lägenheten, ca 13 minuter totalt är det helt osannolikt att Martin Jonsson har hunnit begå handlingen i ett rustillstånd för att sedan så snabbt komma ur samma rus.

Vad beträffar en eventuell psykisk störning har det i det rättspsykiatriska utlåtandet framkommit att Martin Jonsson genomgående haft betydande svårigheter att tygla sin ilska eller aggressivitet. Där uttalas också att anabola steroider tenderar öka våldsbenägenhet och sänka förmågan till beteendekontroll. Likaledes sägs bensodiazepiner och alkohol bilda en kombination, där de två komponenterna förstärker varandras effekt samt medför såväl utsuddat omdöme och kontrollförlust som aggressivitet. Detta har således inte handlat om någon psykisk störning att beakta vid bedömningen av straffvärdet.

Slutligen skulle provokation kunnat påverka i lindrande riktning. Bara misstanken från Martin Jonsson om att Anncharlott Rudholm skulle vara otrogen mot honom medför inte att våldet på något som helst sätt kan vara förståeligt.

Martin Jonsson har som en förmildrande omständighet anfört att han ändå ringde 112 när han förstod hur illa han hade skadat Anncharlott Rudholm. Som ovan konstaterats i skulddelen har det kunnat handla om ren desperation och hopp om att vård kunnat hjälpa henne. Det kan ju också varit ett kalkylerande från Martin Jonssons sida för att komma lindrigare undan beträffande påföljden. Tingsrätten

finner därför att själva larmasamtalet varken varit förmildrande eller försvårande när det gäller att bestämma fängelsestraffets längd.

Sammantaget finns det därför försvårande omständigheter som tydligt drar upp straffvärdet för mord, men inga förmildrande omständigheter.

I fråga om klandervärdheten av olika former av uppsåt gör tingsrätten följande överväganden.

Vid bedömning av ett brotts straffvärde ska enligt 29 kap. 1 § brottsbalken beaktas vad en gärningsman insett om de objektiva omständigheterna och de avsikter eller motiv som han haft. Enligt förarbetena till bestämmelsen är detta ett uttryck för att subjektiva omständigheter vid ett brott ofta är av stor betydelse för straffvärdesbedömningen. Vilken form av uppsåt som förelegat är också av stor betydelse för bedömningen.

Det måste därmed rent allmänt anses föreligga skillnader mellan olika uppsåtsformer vad gäller klandervärdheten. Avsiktsuppsåt, dvs. att gärningsmannen eftersträvar en viss följd, får oftast anses som allvarligare än insiktsuppsåtet, där effekten inte är syftet med gärningen men en ofrånkomlig följd av den. En gärning utförd med insiktsuppsåt är i sin tur i regel mer klandervärd än om den utförts med likgiltighetsuppsåt. Vid den senare uppsåtsformen har gärningsmannen i allmänhet föreställt sig att risken för effekten varit avsevärd i den meningen att den ska uppfattas som ”stor” eller ”betydande” och att förverkligandet av effekten inte för honom utgjort ett relevant skäl för att avstå från gärningen (se Högsta domstolens dom B 379-16 p. 15; jfr NJA 2004 s. 176). Det går en avgörande skiljelinje mellan avsiktsuppsåt och insiktsuppsåt å ena sidan och likgiltighetsuppsåt å andra sidan genom att gärningsmannen i de förra uppsåtsformerna förhåller sig till en faktisk effekt och inte endast till en risk för en effekt som i den senare uppsåtsformen. Dessa generella skillnader innebär att det finns visst utrymme för varierande grader

av klandervärdhet hos en gärningsman inom olika uppsåtsformer och även situationer där en gärning befinner sig i gränslandet mellan två olika former.

I detta fall har Martin Jonsson insett att risken för att Anncharlott skulle avlida av hans våld varit mycket hög. Den risk han förhållit sig likgiltig inför har alltså inte varit ”stor” eller betydande” utan högst påtaglig. Hans uppsåt gränsar till insiktsuppsåt och gärningen måste därför ses som mycket klandervärd. Att Martin Jonsson begått gärningen med likgiltighetsuppsåt innebär således inte att straffet nödvändigt ska vara tidsbestämt.

I ovan nämnda proposition har konstaterats att fängelse på livstid bör förbehållas de allvarligaste fallen, dvs. där det finns skäl att döma till ett svårare straff än fängelse i arton år. Fängelse på livstid kan t.ex. väljas när den tilltalade har dömts för särskilt allvarlig brottslighet. Tingsrätten har i detalj studerat Martin Jonssons belastningsregister. Han har dömts för våldsbrott väldigt många gånger. I den dom som hovrätten meddelade den 29 juni 2001 konstaterade hovrätten att den grova misshandeln av det ena av Martin Jonssons offer inte låg långt ifrån ett försök till ett uppsåtligt dödande och denne fick också bestående men. Därtill dömdes Martin Jonsson för att grovt misshandlat även en annan man samt därtill misshandlat ytterligare två män. Hade inte Martin Jonsson varit så ung skulle han ha fått ett mångårigt fängelsestraff. Martin Jonsson var dock vid gärningarna endast sjutton år så påföljden bestämdes till sluten ungdomsvård i tre år. Påföljden var till fullo verkställd den 2 juni 2004. Under pågående verkställighet gjorde Martin Jonsson sig skyldig till våld mot tjänsteman ett fall och misshandel i tre fall. I vart fall de tre fallen av misshandel ansågs vara så pass allvarliga att han av tingsrätten innan ens den slutna - ungdomsvården var helt verkställd – dömdes till fängelse i ett år. Redan ca åtta månader efter den domen, tillika ca tre månader efter att den slutna ungdomsvården verkställts begick Martin Jonsson nya våldsbrott. Det var fråga om en misshandel av normalgraden och en grov misshandel. Hovrätten konstaterade att Martin Jonssons handlande, beträffande den grova misshandeln, var mycket

hänsynslöst och att offret av honom utsatts för en klart beaktansvärd fara för sitt liv. Förutom straffet på ett års fängelse i den tidigare ännu inte verkställda domen, fick nu Martin Jonsson påföljden ytterligare åtta års fängelse. Det allvarligast skadade brottsoffret kom sedan att avlida pga. sina skador. Den 23 september 2010 blev Martin Jonsson villkorligt frigiven. Det såg ut som att han blivit relativt skötsam. Vad som dock upptäcktes sent var att Martin Jonsson återföll i bl.a. misshandel redan i slutet av april 2011. Därefter begick Martin Jonsson bl.a. normalgradig misshandel vid tre tillfällen. Detta skedde redan sommaren/tidig höst 2011. Han fick förmånen av en sk. kontraktsvård (dvs. skyddstillsyn med särskild behandlingsplan) när tingsrätten bestämde hans påföljd. Det alternativa fängelsestraffet sattes till fängelse ett år. Påföljden var av sådant slag att den omedelbart verkställdes i samband med dom utan att Martin Jonsson släpptes fri. I stället omhändertogs han och placerades på behandlingshem. Detta skedde i början av december 2011. Den 13 juni 2012, dvs. under pågående kontraktsvård begick han återigen en misshandel och dömdes till fängelse. Han fick behålla kontraktsvården men fick verkställa ett fängelsestraff mellan den 27 juli 2012 och den 15 oktober 2012. Sedan upptäcktes ytterligare våld från Martin Jonssons sida, i form av bl.a. en misshandel från den 11 maj 2012 och ett olaga hot från den 6 juni 2012, även dessa begångna under den pågående kontraktsvården. Marin Jonsson fick då ännu en chans till skyddstillsyn. Domen meddelades den 26 augusti 2013 och senare visade det sig att Martin Jonsson redan då hade återfallit i brottslighet som ännu inte hade prövats i domstol. Det var då bl.a. fråga om en normalgradig misshandel begången redan den 10 juni 2013 och en grov kvinnofridskränkning under perioden den 1 juli 2013 och den 16 augusti 2013. Skyddstillsynen undanröjdes och i stället bestämdes påföljden till två år och sex månaders fängelse samt förverkande av villkorligt medgiven frihet. Den 26 oktober 2015 blev han villkorligt frigiven från detta fängelsestraff. De brott han nu dömts för har varit våldsbrott mot två olika målsäganden med början redan i mars 2016.

Denna genomgång har visat på vilka frekventa återfall Martin Jonsson haft, hur allvarliga flera av dessa brott varit och hur många olika brottsoffer som har drabbats av hans våld. Det är med andra ord tydligt att om Martin Jonsson ska släppas ut i samhället igen så krävs det att det finns en möjlighet att göra någon form någon form av riskbedömning, så som förutsätts i 4 § lagen (2006:45) om omvandling av fängelse på livstid. Det torde just vara behovet av att kunna få göra en riskbedömning som lett till att återfall i allvarliga våldsbrott kan motivera att ett livstidsstraff döms ut för mord även om omständigheterna vid mordet i sig egentligen inte varit tillräckligt försvårande i sig för den påföljden.

Vid denna bedömning av vilken påföljd som ska väljas saknas skäl att förverka villkorligt medgiven frihet.

Skadestånd

Om tingsrätten skulle döma Martin Jonsson för gärningarna har Martin Jonsson medgett att betala yrkade skadestånd jämte ränta. Mot bakgrund av utgången i målet saknar därför tingsrätten anledning att pröva anspråkens skälighet. Skadestånd ska dömas ut i enlighet med medgivandet.

Martin Jonsson har också medgett att betala skadestånd och ränta för dödsboets kostnader. Underlag för anspråket har getts in av målsägandebiträdet, men har inte behövt formellt åberopas. Även detta skadestånd ska dömas ut i enlighet med medgivandet.

Envar av Ingrid Rudholm, Camilla Rudholm och Mariana Rudholm har yrkat ersättning med 75 000 kr avseende sveda och värk jämte ränta från brottsdatum. Martin Jonsson har medgett 25 000 kr till respektive familjemedlem och det oavsett om han döms för mord eller i enlighet med sitt erkännande.

År 1993 fastslog Högsta domstolen att 25 000 kr skulle vara schablonersättningen för efterlevandes ersättning för sveda och värk vid uppsåtligt dödande. I rättsfallet NJA 2004 s. 26 höjdes den schablonersättningen till 50 000 kr. Målsägandebiträdet har anfört att tiden nu bör vara mogen att höja ersättningen till 75 000 kr. Tingsrätten finner att det förvisso har gått lång tid sedan Högsta domstolens förra avgörande. Vad som måste beaktas är dock att under 1990-talet och början på 2000-talet var det en tydlig rättsutveckling att utveckla kompensation för efterlevande. Höjningen kunde inte motiveras med någon allmän inflation. Det må ha blivit tid för att ytterligare höja skadestånden för efterlevande. Tingsrätten finner dock att det bör ankomma på högre rätt, i första hand Högsta domstolen, att utveckla sådan praxis. Någon utredning om att Ingrid Rudholm, Camilla Rudholm och Mariana Rudholm utsatts för en betydligt allvarligare sveda och värk än andra närstående som mist en kär familjemedlem genom uppsåtligt dödande finns inte i målet. Tingsrätten bestämmer därför skadeståndet i enlighet med Högsta domstolens fortfarande gällande praxis.

Övrigt

Tingsrätten förordnar om fortsatt sekretess beträffande de bilder på bl.a. Anncharlott Rudholm som visats för rätten bakom stängda dörrar. Larmsamtalet har spelats upp bakom stängda dörrar, men finns inte ingivet i målet.

Martin Jonsson har inte framställt något frifotsyrkande. För brottet mord är inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. Det finns även risk att Martin Jonsson fortsätter sin brottsliga verksamhet. Han ska därför kvarbli i häkte till dess domen i ansvarsdelen kan verkställas mot honom.

I målet har förekommit en försvarare och två målsägandebiträden. Åklagaren har fått yttra sig över advokaterna Krister Janssons och Johan Lavås kostnadsräkningar. Åklagaren har konstaterat att de begär ersättning för ett stort antal timmars arbete i Krister Janssons fall och för omfattande arbete, tidsspillan i Johan Lavås fall. Trots

det har åklagaren funnit att de begärda ersättningarna framstår som skäliga. Tingsrätten instämmer i den bedömningen. De ska därför tillerkännas de begärda beloppen.

Även advokat Sofia Björkstens begärda ersättning ter sig som skälig.

På grund av att Martin Jonsson inte kan förväntas ha några inkomster under en svåröverskådlig framtid ska samtliga kostnader till försvarare och målsägandebiträden stanna på staten.

Vittnet Hawar Mahmod har begärt ersättning av i första hand staten och i andra hand Martin Jonsson med 2 600 kr angående en förlorad kursavgift för mc-utbildning. Han har inte kunnat delta i utbildningen eftersom han samtidigt skulle vittna i tingsrätten. Det saknas lagstöd för att ersätta en sådan kostnad såväl från statens sida som från Martin Jonssons.

Martin Jonsson har inte haft någon erinran mot att avspärrningen av brottsplatsen ska bestå och inte heller om fortsatt bevisbeslag samt förverkande av dopingmedel och narkotika. Yrkandena är lagligen grundade och ska bifallas.

Martin Jonsson har dömts för brott med fängelse i straffskalan. Han ska därför betala lagstadgad ersättning till brottsofferfonden.

SOLNA TINGSRÄTT **DOM** B 4328-16
2016-10-25

Avdelning 1

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se domsbilaga nr 5 (DV 400)

Överklagande senast den 15 november 2016 ställs till Svea hovrätt.

På tingsrättens vägnar

Charlotte Scheutz

I tingsrättens avgörande har även tre nämndemän deltagit. Rätten är enig.

Avräkningsunderlag finns bifogat domen.

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2016-10-25
Solna

Mål nr: B 4328-16

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19830517-0790	Datum för dom/beslut 2016-10-25
Efternamn Jonsson	Förnamn Rolf MARTIN

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad	**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**
2016-06-04	

Särskild anteckning

☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress	**Besöksadress**	**Telefon**	**Telefax**	**Expeditionstid**
Box 1356	Sundbybergsvägen 5	08-561 658 00	08-83 50 66	måndag - fredag
171 26 Solna		**E-post:** solna.tingsratt@dom.se		08:00-16:30
		www.solnatingsratt.domstol.se		

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarområde Stockholm
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Kammaråklagare Tobias Kudrén

2016-09-29

Sida 1 (8)
Handling 246
Ärende AM-75955-16
Handläggare 102E-99

SOLNA TINGSRÄTT

Ink 2016 -10- 03
Akt B 4328-16
Aktbil 102

Solna tingsrätt
Box 1356
171 26 SOLNA

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
INKOM: 2016-10-24
MÅLNR: B 4328-16
AKTBIL: 139

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
INKOM: 2016-09-29
MÅLNR: B 4328-16
AKTBIL: 50

TR mål: B 4328-16
Handl.: VÅLD

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn **Jonsson, Rolf Martin**		Tilltalsnamn Martin	Yrke/titel
	Personnr 19830517-0790	Medborgare i Sverige	Telefon	Tolkbehov
	Adress Saknas			
	Offentlig försvarare/ombud Krister Jansson, Fittja Advokatbyrå, Fittjavägen 23, 145 53 Norsborg			
	Frihetsberövande m.m. Anhållen 2016-06-04, Häktad 2016-06-06.			
	Delgivningsuppgifter F.n. häktet Sollentuna			

9 Advokat

2016-10-03
Justerat i enlighet med aktbilaga 101.

Ansvarsyrkanden m.m.

1. GROV FRIDSKRÄNKNING (5000-K618313-16)

Målsägande
(Dödsboet efter) Anncharlott Rudholm

Gärning
Martin Jonsson och Anncharlott Rudholm har under våren 2016 haft en parrelation. Jonsson har under perioden mars-maj uppsåtligen begått följande gärningar mot Rudholm, vilka samtliga har varit led i en upprepad kränkning av hennes integritet och har varit ägnade att allvarligt skada hennes självkänsla.

a. misshandel i slutet av mars 2016 i hennes bostad i Bromma genom att kasta ett dricksglas på hennes fot, vilket orsakat smärta och sårskada
b. skadegörelse genom att i mars eller april 2016 slå sönder ett bord i hennes bostad i Bromma, vilket orsakat skador för i vart fall 49 kronor
c. misshandel i början av april 2016 i bostaden i Bromma genom att ta hårda grepp om målsägandens armar, trycka in tummen hårt i armen och kasta omkull henne, vilket orsakat smärta och blåmärken
d. skadegörelse genom att i början av april slå sönder ett bord i hennes bostad samt kasta hennes telefon i väggen, vilket orsakat skador för flera tusen kronor
e. misshandel i slutet av april 2016 i hennes bostad i Bromma genom att slå henne i bröstet, vilket orsakat smärta och revbensfraktur

F 2016 justerad

Postadress
Box 1250
171 24 SOLNA

Gatuadress
Sundbybergsvägen 9

Telefon
010-56 257 50

Telefax
010-56 257 59

E-post
registrator.akvasterort-stockholm@aklagare.se

Webbadress
www.aklagare.se

f. olaga hot och ofredande den 29 april 2016 vid Gullmarsplan genom att hålla ett grepp om målsägandens käke och höja handen som om han skulle slå henne samt genom att ta ett till grepp om hennes käke och kasta henne mot golvet
g. misshandel den 1 maj 2016 i Enköping genom att sparka henne på baksidan av låret/rumpan och ta ett hårt grepp om hennes hals, vilket orsakat henne smärta, blånad och upplevd andnöd.
h. olaga hot den 1 maj 2016 i Bromma genom att uttala hot med betydelsen att hon skulle våldtas och dödas av andra
i. olaga hot den 12 maj 2016 eller någon dag före i Stockholmsområdet genom att uttala hot med betydelsen att han skulle allvarligt skada eller döda henne
j. olaga hot vid flera tillfällen under perioden mars – maj 2016 i Stockholmsområdet genom att uttala hot med betydelsen att han skulle allvarligt skada eller döda henne

Respektive hot har varit sådant att målsäganden kunde förväntas känna allvarlig fruktan för sin egen säkerhet. Samtliga gärningar begicks med uppsåt.

Lagrum
4 kap 4 a § 1 st brottsbalken

2. FÖRTAL (5000-K618313-16)

Målsägande
(Dödsboet efter) Anncharlott Rudholm

Gärning
Martin Jonsson har den 25 maj 2016 i telefonsamtal med Anncharlott Rudholms chef Anna Collins Gustafsson, som befann sig i ~~Sundbyberg~~ Botkyrka kommun, uppsåtligen förtalat Rudholm genom att uppge att hon missbrukade narkotika och att hon varit narkotikapåverkad på arbetsplatsen. Uppgiften har varit ägnad att utsätta Rudholm för annans missaktning.

Lagrum
5 kap 1 § brottsbalken

Justerat vid hud.

Bevisning

Muntlig
Förhör med Martin Jonsson (erkänner delvis)

Förhör med målsägandens syster Camilla Rudholm angående vad målsäganden berättat för henne, till styrkande av att Jonsson hotat henne på det sätt som anges under punkterna i och j

Vittnesförhör med Hanna Jonsson, målsägandens systerdotter, angående vad målsäganden berättat den 12 maj 2016, till styrkande av att Jonsson hotat henne på det sätt som anges under punkten i

Vittnesförhör med Jeanette Kervén angående hennes kännedom om målsäganden om Jonssons relation, de skador hon sett på målsäganden, det våld och de hot målsäganden berättat om samt det hot hon själv bevittnat, till styrkande av att påstått våld och hot om våld under punkterna a, c, e, f och j har inträffat

Vittnesförhör med Per Eriksson angående de skador han sett på målsäganden, de hot målsäganden berättat om samt det hot han själv bevittnat, till styrkande av att det våld och de hot som anges under punkterna c, h och j har inträffat

Vittnesförhör med Cecilia Gollby angående de skador hon sett på målsäganden, de hot och den skadegörelse målsäganden berättat om samt det telefonsamtal hon haft med Martin Jonsson den 25 maj 2016, till styrkande av att påstådda våld, hot och skadegörelser under punkterna c, d och j har inträffat

Vittnesförhör med Elisabet Sillah angående de skador hon sett på målsäganden, samt de hot och det våld målsäganden berättat om, till styrkande av att gärningarna under punkterna c, g och j har inträffat

Vittnesförhör med Anette Sillman angående vad målsäganden berättat för henne, till styrkande av att gärningarna under punkterna e, g och j har inträffat

Vittnesförhör med Anna Collins Gustafsson angående vad målsäganden berättat för henne om våld och hot om våld samt angående telefonsamtalet den 25 maj, till styrkande av att Jonsson förtalat målsäganden samt att han uttalat de hot som anges under punkten j

Vittnesförhör med Peter Moberg angående det förhör han höll med målsäganden den 25 maj och hur han uppfattade henne, till styrkande av att målsäganden blivit utsatt för påstått våld och hot om våld (adress: se bilaga)

Vittnesförhör med Simon Söderstrand angående vad målsäganden uppgett till honom den 26 maj 2016, till styrkande av att målsäganden blivit utsatt för påstått våld och hot om våld (adress: se bilaga)

Skriftlig bevisning
Förhör med målsäganden från förundersökningen, sid 7-11
PM om anteckningar i kalender, samt foton på anteckningar, sid 162 och 159-161
Allt till styrkande av att målsäganden utsatts för påstått våld och påstådda hot

Fotografier på målsäganden med tillhörande information om när bilderna skapats, sid 216-232, (punkterna a och c)
Journalanteckning, sid 154, (punkten e)
Rättsintyg, sid 147-152 (punkterna a, c och e)
Del av obduktionsprotokoll, sid 472 (punkten e)
Fotografier på bord, sid 183-184 och 179-180 (punkterna b och d)
Utdrag från IKEA:s hemsida, sid 190 (punkterna b och d)
Fotografi på målsägandens telefon med tillhörande information om när bilden skapats, sid 186-188, (punkten d)
Allt till styrkande av att påstådda skador på målsäganden och hennes egendom har uppkommit under respektive punkt

Hotellbokning, sid 176, till styrkande av att målsäganden varit i Enköping 30 april – 1 maj (punkten g)

Utdrag ur SMS-konversationer och samtalsloggar, sid 38-43, 67-69, 103-105 i protokollsbilaga, till styrkande av att målsäganden blivit hotad under punkterna h-j och förtalats under åtalspunkten 2

Sammanställning av kontakter mellan Martin Jonsson och målsäganden, sid 136 i protokollsbilaga, till styrkande av att de varit närstående

Uppspelning av samtal från Per Eriksson till polisen den 1 och 12 maj och efterföljande samtal mellan polispatrull och larmcentral / larmcentral och målsäganden, till styrkande av att hotet under punkten h uttalats och att målsäganden misshandlats på sätt som anges under punkten c (avskrift finns på sidorna 201-212)

Uppspelning av samtal från Camilla Rudholm till polisen den 12 maj och samtal från polisen till målsäganden, till styrkande av att målsäganden blivit hotad under punkten i (avskrift finns på sidorna 197-200)

3. MORD (5000-K663828-16)

Målsägande (målsägandebiträde: Johan Lavås)
(Dödsboet efter) Anncharlott Rudholm
Camilla Rudholm
Ingrid Rudholm
Mariana Rudholm

Gärning
Martin Jonsson har den 4 juni 2016 i Anncharlott Rudholms bostad i Bromma uppsåtligen berövat henne livet genom utdela ett stort antal – fler än tio – slag och sparkar mot hennes ansikte och huvud samt genom att slå, sparka eller ta hårda grepp om hennes hals.

Rudholm har befunnit sig i en skyddslös ställning och har legat försvarslös på golvet när det mesta av våldet utövats.

Våldet har orsakat
- frakturer på ansiktsskelettet med brott på vänstra kindbenet, högra ögonhålans botten, del av kilbenet på båda sidor om näsan och på vänstra delen av käken,
- fraktur på näsben, tungben och del av sköldkörtelbrosket,
- svullnader, blåmärken och blödande sårskador i ansiktet,
- blåmärken på halsen och blödningar i halsmuskulaturen,
- sårskador i bakhuvudet,
- blödningar i huvudsvålen, inne i hjärnan samt under och över hjärnans hårda hinna,
- infarkter i hjärnan, samt
- kraftig hjärnsvullnad och expansion av hjärnan.

Justerat vid luft.

Rudholm har till följd av skadorna på hjärnan avlidit den 7 juni 2016.

Jonsson har visat särskild hänsynslöshet genom att med kraftigt våld mot känsliga kroppsdelar på en liggande person orsaka omfattande och/eller allvarliga skador, trots att han haft möjlighet att besinna sig.

Lagrum
3 kap 1 § brottsbalken

Särskilda yrkanden
Beslut om avspärrning av brottsplatsen – Bielkevägen 20 lgh 1004, 167 33 Bromma – ska bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft.
Beslaget av följande egendom ska bestå intill dess domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft (s.k. bevisbeslag):
kläder (2016-5000-BG56959 p 1-5 – Martin Jonssons)

mobiltelefoner (2016-5000-BG57010 p 1 – Martin Jonssons och 5000-BG57010 p 2 – målsägandens)
skor (2016-5000-BG58702 p 1-2 – Martin Jonssons)
munkjacka (2016-5000-BG58702 p 4 – Martin Jonssons)
kalender och anteckningar (2016-5000-BG63597 p 1:1-3 – målsägandens)
mobiltelefoner (2016-5000-BG65251 p 1-2 – målsägandens)

Bevisning

Muntlig
Förhör med Martin Jonsson (vidgår våld, bestrider uppsåt att döda)

Vittnesförhör med Helena Johansson angående hennes iakttagelser av Martin Jonsson före gärningen, till styrkande av att Martin Jonsson är gärningsman, och till styrkande av att gärningen skett under relativt lång tid.

Vittnesförhör med Annie Jansson angående vad hon hört vid gärningen, till styrkande av att Martin Jansson blivit arg på målsäganden vid gärningen, vilket i sin tur ska styrka att han är gärningsman och har haft uppsåt att döda.

Vittnesförhör med Daniel Ask Kalman, Klara Berglund, Christian Clarkson och Linda Dahlström angående deras respektive iakttagelser på brottsplatsen samt angående vad Martin Jonsson berättat för dem i anslutning till gärningen, till styrkande dels av att Martin Jonsson är gärningsman och dels att han haft uppsåt att döda (adress till vittnena: se bilaga).

Vittnesförhör med Ulf Öhman angående de blodbildsanalyser han utfört, till styrkande av att påstått våld har utövats, att Martin Jonsson haft uppsåt att döda samt att Jonsson visat särskild hänsynslöshet (adress: se bilaga).

Vittnesförhör med Måns Jacobsson angående hans iakttagelser på brottsplatsen samt angående hur blodiga handskar har hanterats på brottsplatsen till styrkande av att Martin Jonsson har gjort ett uppehåll i misshandeln, vilket i sin tur ska visa att han visat särskild hänsynslöshet.

Vittnesförhör (per telefon) med Dimitris Ioannidis, Madeleine Mattiasson och Hawar Mahmod angående hur blodiga handskar har hanterats på brottsplatsen till styrkande av att Martin Jonsson har gjort ett uppehåll i misshandeln, vilket i sin tur ska visa att han visat särskild hänsynslöshet.

Vittnesförhör med Erik Blomqvist angående hans bedömning av Martin Jonsson den 1 juni 2016, till styrkande av att Martin Jonsson varit medveten om vilka effekter hans missbruk har på omdöme och verklighetsuppfattning, till styrkande av Martin Jonssons uppsåt.

Vittnesförhör med Louise Steinhoff angående de fynd hon gjort vid obduktion och vilka slutsatser som kan dras av obduktionen och de journaler som förts över målsägandens skador, till styrkande av att Martin Jonsson utövat påstått våld och att våldet orsakat målsägandenas skador och död.

Skriftlig bevisning
Del av resultat från hemlig övervakning av elektronisk kommunikation, sid 273
Uppgifter från taxi 020, sid 264-265, 272 och 266-268
Rättsintyg avseende Martin Jonsson, sid 486-489
Fotografier på Martin Jonsson från polisens arrest. Sid 503,507 och 512-513
Fotografier på Martin Jonssons händer från 24 augusti, sid 518 och 521
Allt till styrkande av att Martin Jonsson är gärningsman

Protokoll från brottsplatsundersökning, sid 369-374
Planritning, sid 380
Fotografier på var Martin Jonssons skor och jacka påträffats, sid 382-383
Blodbildsanalys, sid 387-401 och 405-414
Fotografi på målsägandens telefon, sid 608
Fingeravtrycksundersökning, sid 603
Resultat från DNA-undersökningar, sid 422-426 432-435 och 440-441 (hänvisning önskas)
Rättskemiskt resultat och bedömning, sid 587-590
Obduktionsprotokoll och neuropsykiatriskt utlåtande, sid 452-482
Fotografier på målsäganden från brottsplatsen (tas med av åklagaren och visas inom stängda dörrar)
Allt till styrkande av att Martin Jonsson orsakat påstådda skador, att han orsakat målsägandens död samt att han agerat med uppsåt

Utdrag ur SMS-trafik, sid 4, 6, 17, 23, 26, 32, 36, 39, 44, 46, 49, 68, 75 i protokollsbilaga, till styrkande av att Martin Jonsson varit svartsjuk, kontrollerande och upplevt att målsäganden ljuger för honom, vilket i sin tur ska styrka att han är gärningsman och att svartsjuka eller liknande varit utlösande faktor för våldsanvändningen

Svea hovrätts dom i mål B144-05 och B3859-01, protokollsbilaga, till styrkande av att Martin Jonsson väl känner till riskerna med våld mot huvudet, vilket i sin tur ska styrka hans uppsåt

Uppspelning
Presentation av panoramabilder från brottsplatsen, till styrkande av att gärningen skett på påstått sätt
Uppspelning av larmsamtal, till styrkande av att Martin Jonsson är gärningsman (medtas av åklagaren till förhandlingen, spelas upp inom stängda dörrar). Avskrift finns på sid 275-278

Samtliga sidhänvisningar är till förundersökningsprotokollet om inte annat anges.

4-7. NARKOTIKABROTT, RINGA BROTT och DOPNINGSBROTT, ringa brott (5000-K663828-16)

Gärning
Martin Jonsson har den 4 juni 2016 i Huddinge eller på annan plats i Stockholmsområdet olovligen innehavt 20,5 tabletter diazepam, som är narkotika och 154 tabletter som är klassade som dopningsmedel.

Samma dag eller någon dag före i Stockholmsområdet har han olovligen använt diazepam och dopningsmedlet nandrolon.

Bevisning
Martin Jonssons egna uppgifter (erkänner)
Analysbesked, sid 591 och 597-599

Särskilda yrkanden
I beslag tagen narkotika och dopningsmedel ska förverkas (2016-5000-BG61657 p 1-2, och 4-5)

Lagrum
1 § p 6 och 2 § narkotikastrafflag (1968:64)
3 § lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel

Bilagor
Förslag till huvudförhandlingsplan
Adressuppgifter till åberopade polisvittnen

Tobias Kudrén

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarområde Stockholm
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Kammaråklagare Tobias Kudrén

Ansökan om stämning

2016-09-29

Sida 1(2)
Handling 240
Ärende AM-75955-16
Handläggare 102E-99

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

SOLNA TINGSRÄTT

Ink 2016 -10- 03
Akt B 4328-16
Aktbil 103

Solna tingsrätt
Box 1356
171 26 SOLNA

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
INKOM: 2016-10-24
MÅLNR: B 4328-16
AKTBIL: 52

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
INKOM: 2016-09-29
MÅLNR: B 4328-16
AKTBIL: 52

TR mål: B 4328-16
Handl.: VÅLD

	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
1	**Jonsson, Rolf Martin**		Martin	
	Personnr 19830517-0790	Medborgare i Sverige	Telefon	Tolkbehov
	Adress Saknas			
	Offentlig försvarare/ombud Krister Jansson, Fittja Advokatbyrå, Fittjavägen 23, 145 53 Norsberg			
	Frihetsberövande m.m.			
	Delgivningsuppgifter F.n. häktet Sollentuna			

9 Advokat

2016-10-03
Justerat i enlighet med aktbilaga 101.

Ansvarsyrkanden m.m.

1-5 MISSHANDEL, OLAGA HOT och SKADEGÖRELSE (5000-K747133-16)

Målsägande
Angelica Söderberg som företräds av målsägandebiträdet Sofia Björksten

Gärning
Martin Jonsson har den 18 mars 2016 i Angelica Söderbergs bostad i Huddinge

1. hållit en krok i handen och uttalat hot med betydelsen att han skulle skada henne (olaga hot)
2. orsakat henne smärta och blåmärke genom att slå henne i ansiktet (misshandel)
3. förstört hennes mobiltelefon och därmed orsakat skador för flera tusen kronor (skadegörelse).

Samma dag har Martin Jonsson i Alvik

4. kastat en nyckelknippa i pannan på Angelica Söderberg, vilket orsakat henne smärta och rodnad (misshandel) samt
5. uttalat hot med betydelsen att han skulle skada henne ytterligare med nyckeln (olaga hot).

Respektive hot har varit sådant att målsäganden kunde förväntas känna allvarlig fruktan för sin egen säkerhet. Samtliga gärningar begicks med uppsåt

se justering nästa sida

Lagrum
3 kap 5 § brottsbalken
4 kap 5 § 1 st brottsbalken
12 kap 1 § brottsbalken

Bevisning
Målsägandeförhör
Förhör med Martin Jonsson
Vittnesförhör med Stefan Björkqvist angående vad målsäganden berättat för honom, till styrkande av att hon blivit hotad och misshandlad
Journalanteckningar, sid 38-39 och 41-45 i förundersökningsprotokollet (fup), till styrkande av att Martin Jonsson misshandlat målsäganden på angivet sätt
Utdrag ur logg från målsägandens arbetsgivare, sid 46 i fup, till styrkande av att hon sjukskrivit sig i samband med gärningen, vilket i sin tur ska styrka att hon utsatts för påstådda gärningar

Tobias Kudrén

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarområde Stockholm
Västerorts åklagarkammare i Stockholm
Kammaråklagare Tobias Kudrén

2016-10-07

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1

INKOM: 2016-10-07
MÅLNR: B 4328-16
AKTBIL: 115

Åtalsjustering.

Gärningsbeskrivningen avseende misshandel, olaga hot och skadegörelse den 18 mars 2016 (5000-K747133-16) justeras till följande.

Martin Jonsson har den 18 mars 2016 i Angelica Söderbergs bostad i Huddinge
1. hållit en krok i handen och uttalat hot med betydelsen att han skulle skada henne med kroken samt uttalat hot med betydelsen att han skulle döda henne (olaga hot)
2. orsakat henne smärta, blåmärke och svullnad genom att slå henne i ansiktet och på låret (misshandel)
3. förstört hennes mobiltelefon och därmed orsakat skador för flera tusen kronor (skadegörelse).

Samma dag har Martin Jonsson i ~~Alvik~~ ansiktet
4. kastat en nyckelknippa i ~~pannan~~ på Angelica Söderberg, vilket orsakat henne smärta och blåmärke (misshandel) samt
5. uttalat hot med betydelsen att han skulle skada henne ytterligare med nyckeln och hot med betydelsen att han allvarligt skulle skada eller döda henne (olaga hot).

Respektive hot har varit sådant att målsäganden kunde förväntas känna allvarlig fruktan för sin egen säkerhet. Samtliga gärningar begicks med uppsåt.

Tobias Kudrén

Postadress
Box 1250
171 24 SOLNA

Gatuadress
Sundbybergsvägen 9

Telefon
010-56 257 50

Telefax
010-56 257 59

E-post
registrator.akvasterort-stockholm@aklagare.se

Webbadress
www.aklagare.se

advokaterna
BOLIN | NÄSHOLM | LAVÅS

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1 2016-10-11
MÅLNR: B 4328-16
INKOM: 2016-09-30
MÅLNR: B 4328-16
AKTBIL: 63

Härnösand
2016-09-29

SOLNA TINGSRÄTT
Ink 2016 -09- 30
Akt B 4328-16
Aktbil 63

Solna tingsrätt
Box 1356
171 26 Solna

Mål nr B 4328-16, avd 1
Västerorts åklagarkammare i Stockholm ./. Martin Jonsson
ang **mord**

Som målsägandebiträde i rubricerat mål för Ingrid Rudholm, Camilla Rudholm och Mariana Rudholm, får jag härmed framföra enskilda anspråk med anledning av brott enligt följande.

YRKANDE

just vid hut

Det yrkas att tingsrätten förpliktar Martin Jonsson att utge ett belopp om ~~50.000~~ 75 000 kr vardera till målsägandena Ingrid Rudholm, Mariana Rudholm och Camilla Rudholm. På beloppen yrkas ränta enligt 6 § Räntelagen från 2016-06-04 till dess full betalning sker.

Det yrkas att tingsrätten förpliktar Martin Jonsson att utge ett belopp om 48.982 kr till målsägandena såsom dödsbodelägare i dödsboet efter målsäganden Ann-Charlott Rudholm. På beloppet yrkas ränta enligt 6 § Räntelagen från 2016-09-02 till dess full betalning sker.

Rudholm. På beloppet yrkas ränta enligt 6 § Räntelagen från 2016-09-02 till dess full betalning sker.

Målsägandena Ingrid Rudholm, Mariana Rudholm och Camilla Rudholm yrkar ersättning för sina kostnader för inställelse till tingsrättens huvudförhandling med belopp som kommer att anges senare.

GRUND

De yrkade beloppen om 50.000 kr per målsägande avser ersättning för det psykiska lidande som drabbat målsägandena på grund av att Martin Jonsson berövat livet av nära anhörig till dem.

Det yrkade beloppet om 48.982 kr avser den kostnad som dödsboet haft för begravning av Ann-Charlott Rudholm enligt **bifogade** underlag.

Målsägandena biträder åtalet.

Som ovan

Johan Lavås

SJU ADVOKATER

Advokat Bengt Söderström, Advokat Tomas Rothpfeffer, Advokat Tomas Nilsson,
Advokat Bengt Hesselberg, Advokat Anna Björklund, Advokat Sofia Björksten, Advokat Patric Lindblom,
Advokat Elisabet Audell, Advokat Reibar Gadan, Advokat Anna Massarsch, Jur kand Elin Olsson
Kontorsgemenskap med Advokat Ignacio Vita

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
INKOM: 2016-10-07
MÅLNR: B 4328-16
AKTBIL: 117

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
INKOM: 2016-10-06
MÅLNR: B 4328-16
AKTBIL: 110

Solna tingsrätt
Avd 1
Fax 83 50 66

6 oktober 2016

Ang mål B 4328-16; åkl ./. Martin Jonsson

Som målsägandebiträde för Angelica Söderberg får jag framställa följande skadeståndsanspråk avseende stämningsansökan, aktbilaga 52.

Söderberg yrkar att tingsrätten förpliktar Martin Jonsson att till henne utge skadestånd med sammanlagt ~~23 495 kr~~ 22 995 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 18 mars 2016 till dess betalning sker. Beloppet fördelar sig enligt följande.

5 000 kr avser kränkning för olaga hot (p. 1)

5 000 kr avser kränkning för misshandel (p. 2)

5 000 kr avser kränkning för misshandel (p. 4)

5 000 kr avser kränkning för olaga hot (p. 5)

2 495 kr avser förstörd mobiltelefon (p. 3)

~~1 500~~ 1000 kr avser förlorad arbetsinkomst den 18 mars 2016

Grunden för yrkandet är den åtalade brottsligheten i stämningsansökan, aktbilaga 52, åtalspunkterna 1 – 5.

Justerat vid huf. FE

Söderberg åberopar samma bevisning som åklagaren. Bevisningen åberopas även till styrkande av att yrkat skadestånd är skäligt.

Inlagan skickas för kännedom till advokat Krister Jansson.

Sofia Björksten

SJU ADVOKATER SOFIA BJÖRKSTEN AB Box 22016, 104 22 Stockholm
Besöksadress Stockholm: Hantverkargatan 21, 3 tr Besöksadress Västerås: Kopparbergsvägen 6, plan 9
Telefon: 08 517 110 00 Fax: 08 517 110 77 E-post: sofia.bjorksten@sjuadvokater.se Org nr: 556686-5878
www.sjuadvokater.se

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE – DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller

4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller

2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller

2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

DV 400 • 2014-01 • Producerat av Domstolsverket

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,

2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,

3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,

4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,

5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 07
071426

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2016-12-22
Stockholm

Aktbilaga 33
Mål nr B 9585-16

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 830517-0790	Datum för dom/beslut 2016-12-22
Efternamn Jonsson	Förnamn Rolf MARTIN

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad	**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**
2016-06-04	

Särskild anteckning

☐ Kriminalvårdsstyrelsen har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvårdsstyrelsen som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till lokal kriminalvårdsmyndighet m.fl. myndigheter

☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

……
Thomas Hedstrand

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 670 50 **E-post**: svea.avd7@dom.se **Webb**: www.svea.se	08-561 670 59	måndag–fredag 09:00-15:00

SVEA HOVRÄTT

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Om Ni vill överklaga hovrättens avgörande ska Ni göra det genom att skriva till Högsta domstolen.

Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten. Det ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av det överklagade avgörandet.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledningen av rättstillämpningen (prejudikatskäl) att överklagandet prövas av Högsta domstolen, eller
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,

2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),

3. den ändring i avgörandet som yrkas,

4. varför avgörandet ska ändras,

5. de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas,

6. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om Ni tidigare informerats om att Ni kan komma att delges handlingar i målet/ärendet genom förenklad delgivning, kan förenklad delgivning med Er komma att användas också hos Högsta domstolen om någon överklagar avgörandet dit.